

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคลำพูน

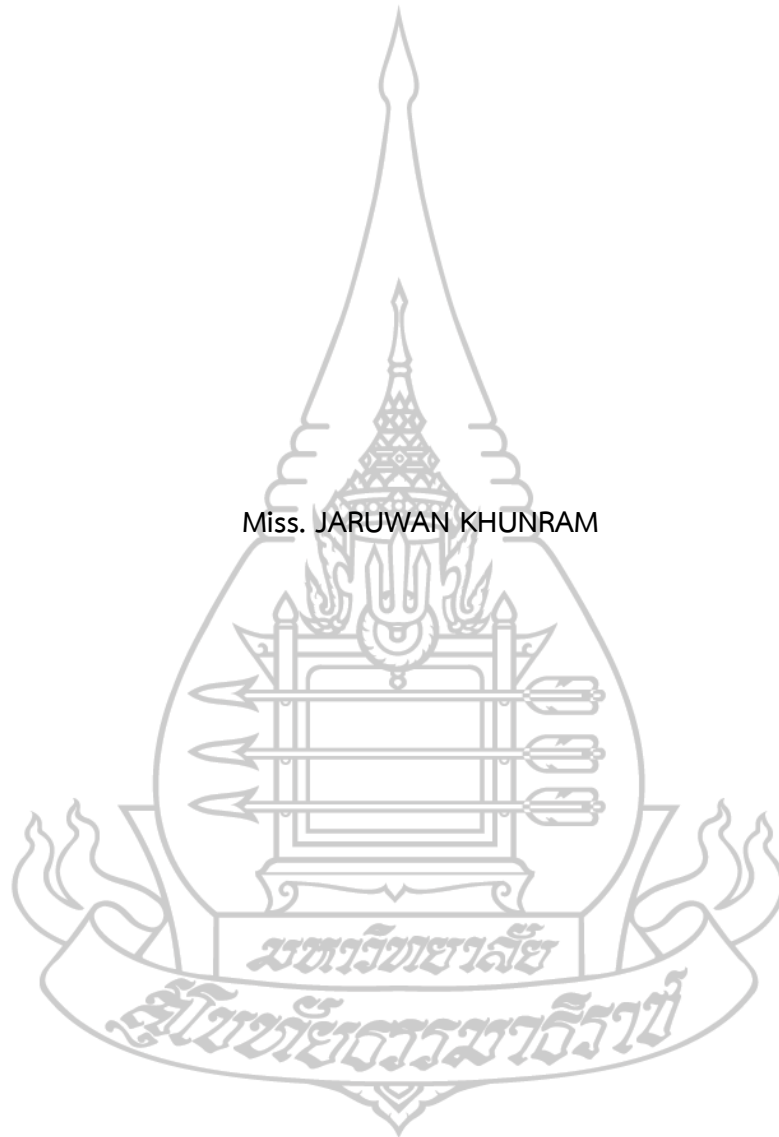

นางสาวจรรุวรรณ ขุนราม

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา
สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

พ.ศ. 2566

Factors Affecting Cultural Adaptation of Ethnic Students at the
High Vocational Certificate Program in the Lamphun Technical College

Miss. JARUWAN KHUNRAM

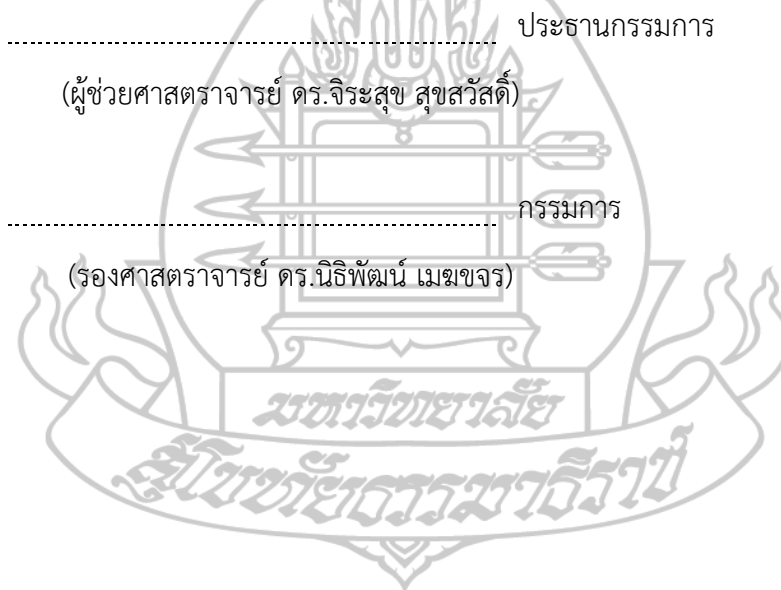
An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Education in Guidance and Psychological Counseling
School of Educational Studies Sukhothai Thammathirat Open University

2023

หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคลำพูน
ชื่อและนามสกุล	นางสาวจากรุวรรณ ขุนราม
แขนงวิชา / วิชาเอก	การแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา
สาขาวิชา	ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระสุข สุขสวัสดิ์

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 26 สิงหาคม พ.ศ. 2567

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระสุข สุขสวัสดิ์)

(รองศาสตราจารย์ ดร.นิธิวัฒน์ เมฆขจร)

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ชื่อการศึกษา คำนวณค่าอิสระ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาในกลุ่มชาติพันธุ์
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคลำพูน

ผู้ศึกษา นางสาวจารุวรรณ ขุนราม รหัสนักศึกษา 2622800254

ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา)

อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระสุข สุขสวัสดิ์ ปีการศึกษา 2566

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับการสนับสนุนทางสังคม การเห็นคุณค่าในตนเอง และการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาในกลุ่มชาติพันธุ์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคลำพูน และ 2) สร้างสมการทำนายการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาในกลุ่มชาติพันธุ์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคลำพูน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคลำพูน จำนวน 100 คน ได้มาโดยใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบวัดการสนับสนุนทางสังคม 2) แบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง และ 3) แบบวัดการปรับตัวทางวัฒนธรรม มีค่าความเที่ยงทั้งฉบับเท่ากับ .86, .85 และ .88 ตามลำดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยปรากฏว่า 1) การสนับสนุนทางสังคม การเห็นคุณค่าในตนเอง และการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาในกลุ่มชาติพันธุ์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคลำพูน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และ 2) การสนับสนุนทางสังคม (X_1) และการเห็นคุณค่าในตนเอง (X_2) ส่งอิทธิพลต่อการปรับตัวทางวัฒนธรรมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 สามารถร่วมกันทำนายการปรับตัวทางวัฒนธรรมได้ร้อยละ 54 และเขียนสมการทำนายการปรับตัวทางวัฒนธรรมโดยใช้คะแนนมาตรฐาน คือ $Z' = 0.55X_2 + 0.25X_1$

คำสำคัญ การสนับสนุนทางสังคม การเห็นคุณค่าในตนเอง การปรับตัวทางวัฒนธรรม กลุ่มชาติพันธุ์
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

Independent Study title: “Factors Affecting Cultural Adaptation of Ethnic Students at the High Vocational Certificate Program in the Lamphun Technical College”

Author: “Miss. JARUWAN KHUNRAM”; ID: “2622800254”;

Degree: Master of Education (Guidance and Psychological Counseling)

Independent Study Advisor: Assistant Professor Dr. Jirasuk Suksawat; Academic year: 2023

Abstract

The objectives of this research were 1) to study the level of social support, self-esteem and cultural adaptation of ethnic students of the High Vocational Certificate Program in the Lamphun Technical College; and 2) to create a prediction equation for the cultural adaptation of ethnic students at the High Vocational Certificate Program in the Lamphun Technical College.

The research sample consisted of 100 ethnic students studying at the High Vocational Certificate Program in Lamphun Technical College, all of whom were obtained by simple random sampling. The research instruments employed were 1) a scale to assess social support, 2) a scale to assess self-esteem, and 3) a scale to assess cultural adaptation, with reliability coefficients of .86, .85 and .88, respectively. Statistics employed for data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, and multiple regression analysis.

Research findings revealed that 1) the mean ratings of social support, self-esteem, and cultural adaptation among ethnic students at the High Vocational Certificate Program in Lamphun Technical College were at a high level; and 2) social support (X_1) and self-esteem (X_2) had a significant influence on cultural adaptation at the .01 level of statistical significance and could be used to predict cultural adaptation at 54 percent; and The predicting equation for cultural adaptation in the form of a standard score was as shown below: $Z' = 0.55X_2 + 0.25X_1$

Keywords : Social Support, Self-Esteem, Cultural Adaptation, Ethnic Group,
High Vocational Certificate Program

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้เพราะได้รับความอนุเคราะห์จากอาจารย์ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระสุข สุขสวัสดิ์ อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ คณาจารย์แขนงการแนะแนว และการศึกษาเชิงจิตวิทยา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ทุกท่าน ที่กรุณาให้คำแนะนำ และข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย ครูชิตยาภรณ์ ชุนแก้ว คุณนิตดา ถาวร และครูปริญญา ยานนท์ ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความตรงของเนื้อหาเครื่องมือวิจัยในครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณะผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิคลำพูน ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการทดลอง และเก็บข้อมูลเครื่องมือวิจัย และนักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ที่ตอบแบบสอบถามทุกท่าน

นางสาวจรรุวรรณ ชุนราม

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การศึกษา	4
กรอบแนวคิดการวิจัย	4
สมมติฐานการวิจัย	5
ขอบเขตการวิจัย	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	8
วรรณกรรมเกี่ยวกับการสนับสนุนทางสังคม	9
วรรณกรรมเกี่ยวกับการเห็นคุณค่าในตนเอง	13
วรรณกรรมเกี่ยวกับการปรับตัวทางวัฒนธรรม	15
ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับวิทยาลัยเทคนิคลำพูน	19
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	22
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	22
นิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการของตัวแปร	22
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	24
การเก็บรวบรวมข้อมูล	27
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้	28
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	29
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน	30
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐาน	33

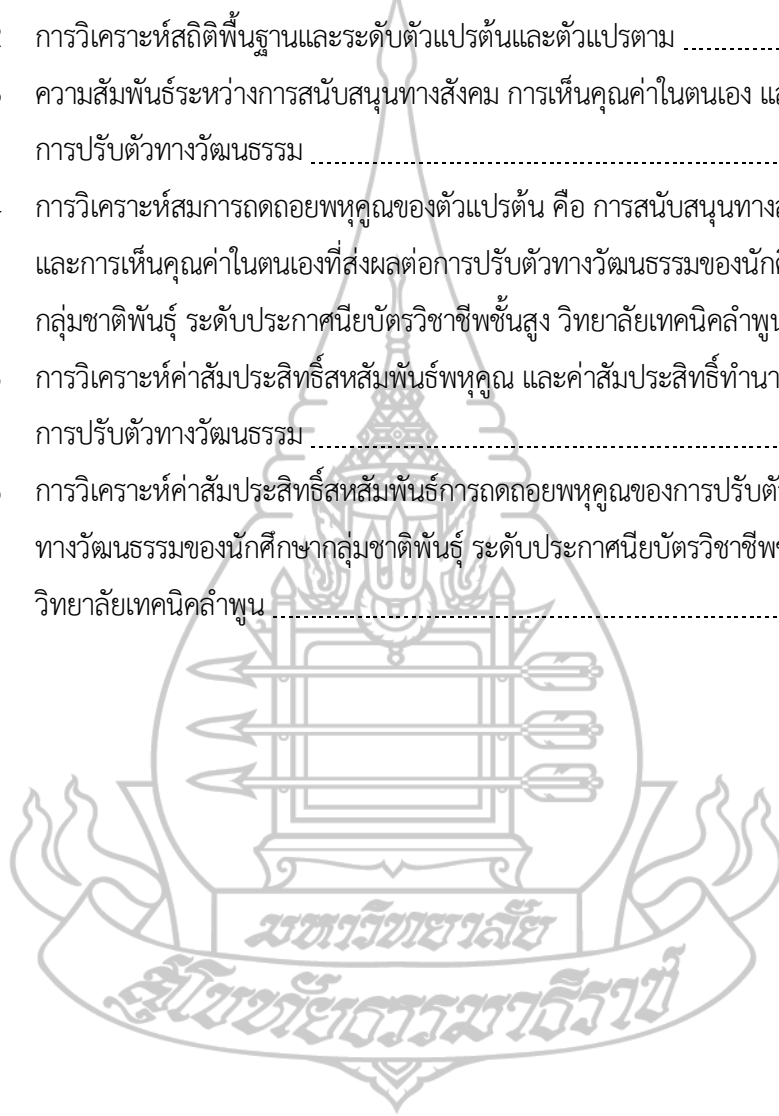
สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	37
สรุปการวิจัย	37
อภิปรายผล	39
ข้อเสนอแนะ	42
บรรณานุกรม	43
ภาคผนวก	47
ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย	48
ข หนังสือเชิญผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย	50
ค หนังสือขอความอนุเคราะห์ขอทดลองเครื่องมือและขอเก็บข้อมูล เพื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ	54
ง ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	57
จ ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ค่าอำนาจจำแนกรายข้อและค่าความเที่ยง ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง ผลการวิเคราะห์ระดับของตัวแปร	61
ฉ ตัวอย่างเครื่องมือในการวิจัย	65
ประวัติผู้ศึกษา	69

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 4.1 ความถี่และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง	30
ตารางที่ 4.2 การวิเคราะห์สถิติพื้นฐานและระดับตัวแปรต้นและตัวแปรตาม	32
ตารางที่ 4.3 ความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนทางสังคม การเห็นคุณค่าในตนเอง และ การปรับตัวทางวัฒนธรรม	33
ตารางที่ 4.4 การวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณของตัวแปรต้น คือ การสนับสนุนทางสังคม และการเห็นคุณค่าในตนเองที่ส่งผลต่อการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษา กลุ่มชาติพันธุ์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคลำพูน	34
ตารางที่ 4.5 การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ และค่าสัมประสิทธิ์ทำนาย การปรับตัวทางวัฒนธรรม	34
ตารางที่ 4.6 การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์การถดถอยพหุคูณของการปรับตัว ทางวัฒนธรรมของนักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคลำพูน	35

ญ

สารบัญญรูปภาพ

หน้า

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย 5

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันนี้ ประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว นับตั้งแต่ครอบครัว ชุมชน สถาบันการศึกษา สภาวะทางเศรษฐกิจและการเมือง ทำให้คนไทยที่ใช้ชีวิตอยู่อย่างเรียบง่ายต้องปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตเป็นสังคมสมัยใหม่ที่มีความซับซ้อนมากขึ้น วัฒนธรรมเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่มีอิทธิพลที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง เมื่อบุคคลได้พบเจอความแตกต่างและความหลากหลายทางวัฒนธรรมที่แตกต่างไปจากสิ่งที่คุ้นเคย ดังนั้นบุคคลจึงต้องมีการศึกษาให้เกิดการเรียนรู้ เพื่อเข้าใจถึงความแตกต่าง จนสามารถรับมือและตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงได้ การเรียนรู้และการเข้าใจ ต้องมีเครื่องมือที่สำคัญ คือ การสนับสนุนทางสังคมและการเห็นคุณค่าในตนเอง (วิภามาศ เมืองอยู่, 2542) กลุ่มชาติพันธุ์ เป็นกลุ่มที่มีวิถีชีวิต ความเชื่อ ภาษาและวัฒนธรรมที่แตกต่างจากคนอื่น ซึ่งแต่ละชาติพันธุ์ล้วนมีเอกลักษณ์ ความเป็นอยู่ร่วมกันและแตกต่างกัน จึงต้องมีการปรับตัวเป็นอย่างมาก เพื่อก้าวทันสังคมสมัยใหม่ โดยมีการปรับตัวทางวัฒนธรรม เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างสมดุลกับสังคมที่เป็นอยู่ เพื่อการพัฒนาคุณภาพของบุคคล พัฒนาทักษะที่จำเป็นในการประกอบอาชีพ และทักษะที่เป็นพื้นฐานสำหรับการศึกษาในชั้นสูงต่อไป รวมถึงทักษะที่จะช่วยส่งเสริมให้บุคคลสามารถใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างราบรื่น

สังคมปัจจุบัน ส่งผลให้บุคคลต้องพบเจอการปรับตัวทางวัฒนธรรม บุคคลต่างก็ต้องผ่านกระบวนการขัดเกลาทางสังคม เพื่อการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ที่ถูกกำหนดโดยวัฒนธรรมทั้งความคิด การปฏิบัติ รวมไปถึงประเพณีและค่านิยมต่างๆ ที่เกิดจากการเรียนรู้จากครอบครัว โรงเรียน สภาพแวดล้อม และสังคม ซึ่งบุคคลเรียนรู้และนำไปปฏิบัติ เพื่อให้เป็นที่ยอมรับในสังคม (ธัชชา วิทยาวโรจน์, 2552) ดังนั้น การปรับตัวจึงเป็นสิ่งที่กลุ่มชาติพันธุ์ทุกกลุ่มต้องเผชิญ ทั้งในด้านการศึกษา การทำงาน และการดำเนินชีวิตประจำวัน ซึ่งเป็นแรงผลักดันในการเข้าไปอยู่ในสังคมใหม่ที่มีขั้นตอนที่ซับซ้อน ซึ่งสอดคล้องกับมัญชรี โชติรสฐิติ (2556) ที่กล่าวว่า ความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรมเกิดได้หลายทาง เช่น การไปศึกษาต่อ การไปทำงาน หรือการแต่งงาน เป็นต้น ซึ่งการที่บุคคลเกิดและเติบโตมาจากวัฒนธรรมหนึ่งย่อมต้องได้รับการหล่อหลอมจากสังคมและวัฒนธรรมนั้น ทำให้บุคคลต้องดำรงชีวิตอยู่ในวัฒนธรรมที่มีความแตกต่างจากเดิม การรับรู้ แนวคิด วิธีปฏิบัติจากสิ่งที่เคยเรียนรู้ย่อมไม่สามารถนำไปใช้ได้กับทุกวัฒนธรรม ดังนั้น บุคคลเกิดการเรียนรู้และพยายามที่จะปรับตนเอง เพื่อให้ตนเองไม่รู้สึกแตกต่างจากบุคคลอื่น เข้ากับบรรทัดฐาน วิธีปฏิบัติของสังคม และวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมใหม่นั้น จนกลายเป็นที่ยอมรับและสามารถคบหาสมาคมกับ

บุคคลอื่น ๆ ได้เปรียบเสมือนการปรับตัวเพื่อเอาชีวิตรอดอยู่ในสังคม การที่บุคคลจะมีชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุขนั้น จะต้องมีการเรียนรู้ มีทักษะในการดำเนินชีวิต มีความสามารถในการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีกับบุคคลอื่นและสามารถปรับตัวให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขและมีคุณค่า ถ้าหากไม่ปรับตัวให้เข้ากับสังคมและสิ่งแวดล้อมรอบข้างได้ ก็จะก่อให้เกิดความขัดแย้ง ความเครียด ความคับข้องใจและความวิตกกังวล ทำให้กลายเป็นปัญหาทางพฤติกรรมอันเนื่องมาจากความบกพร่องในการปรับตัวได้

การสนับสนุนทางสังคม มีความสำคัญต่อการปรับตัวทางวัฒนธรรมเป็นอย่างมาก Housc (1981, อ้างถึงในฤติมา รักษารักษ์, 2558) ได้กล่าวไว้ว่า การสนับสนุนทางสังคม เป็นสิ่งที่ผู้รับได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมในด้านความช่วยเหลือทางด้านข้อมูลข่าวสาร วัตถุประสงค์ของ หรือการสนับสนุนทางด้านจิตใจจากผู้ให้การสนับสนุน ได้แบ่งประเภทการสนับสนุนทางสังคมออกเป็น 3 องค์ประกอบ คือ การสนับสนุนด้านอารมณ์ (Emotion Support) การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร (Information Support) และการสนับสนุนด้านวัตถุประสงค์และการบริการ (Instrumental Support) เนื่องจากมีการสนับสนุนทางสังคมอย่างเหมาะสม ได้รับความรักการดูแลเอาใจใส่จากคนในครอบครัว ได้รับการปรึกษา แก้ไขปัญหาที่ถูกต้อง ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ และได้รับกำลังใจตลอดจนมิตรภาพที่ดีจากบุคคลรอบข้างซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานที่ทำให้สภาพจิตใจของนักเรียนที่ประสบปัญหาการปรับตัวทางวัฒนธรรม การปรับตัวทางการเรียน และการปรับตัวทางด้านจิตใจ มีกำลังในการต่อสู้เพื่อฝ่าฟันอุปสรรคที่เกิดขึ้นและดำเนินชีวิตต่อไปอย่างปกติสุข ซึ่งอาจจะส่งผลให้เกิดการฟื้นตัวในการเผชิญปัญหาความยากลำบากในชีวิตได้ดีขึ้น อีกทั้งสุคนธา เส็งเจริญ (2555) กล่าวว่า การสนับสนุนทางสังคม เป็นตัวแปรที่ช่วยให้บุคคลมีการปรับตัวที่เหมาะสมสามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ ซึ่งจะทำให้คนมีประสบการณ์ที่ดี มีความมั่นใจในการแก้ไขกับปัญหา ช่วยลดโอกาสการเกิดภาวะเครียดและภาวะวิกฤตในชีวิตและมีความเป็นอยู่ที่ดีมีความสุขในชีวิต ซึ่งสอดคล้องกับจินตนา เหลืองศิริเธียร (2550) ได้กล่าวว่า ลักษณะของการสนับสนุนทางสังคมโดยเฉพาะเมื่อบุคคลอยู่ในภาวะวิกฤต หากได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว เพื่อน หรือคนที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งได้รับความรัก ได้รับการดูแล และความไว้วางใจ ได้รับความห่วงและการยอมรับฟังความคิดเห็น จะส่งผลให้บุคคลเกิดการปรับตัวทางวัฒนธรรมที่เหมาะสม

นอกจากการสนับสนุนทางสังคมแล้วตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเองเป็นอีกตัวแปรหนึ่ง ที่ส่งผลต่อการปรับตัวทางวัฒนธรรม ดังที่ Coopersmith (1981, อ้างใน อภิวัฒน์ แก่นจาปา, 2560) ได้กล่าวไว้ว่า การเห็นคุณค่าของตนเอง คือ การรับรู้ความสามารถของตนเอง การได้รับการยอมรับจนส่งผลให้มีการปรับเปลี่ยนทัศนคติของตนเองไปในทางที่ดี เกิดความเชื่อมั่นในตนเองเพิ่มขึ้น ซึ่งส่งผลให้บุคคลประสบความสำเร็จและรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง ทั้งด้านการมีความสามารถ (Competence) ด้านการมีความสำคัญ (Significance) ด้านการมีอำนาจในตน (Power) และด้านการมีคุณความดี (Virtue) ซึ่งสอดคล้องกับ Rogers (1972) กล่าวว่า การเห็นคุณค่าในตนเองเป็นการพัฒนาเจตคติและพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ที่บุคคลประสบมาตั้งแต่วัยเด็ก ถ้าพ่อแม่ให้การยอมรับและแสดงความรักอย่างไม่มีเงื่อนไข จะทำให้เด็กเกิดการเห็นคุณค่าใน

ตนเอง ทำให้เข้าใจและตระหนักถึงคุณค่าในตนเอง รู้ว่าตนเองมีความสำคัญ ซึ่งมีผลต่อการวางรากฐานทางบุคลิกภาพในการปรับตัวทางวัฒนธรรมและป้องกันการหลีกเลี่ยงปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น และยังสามารถพัฒนาตนเองให้อยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม ด้วยการปฏิบัติตนเพื่อให้เป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น ทำให้เกิดความรู้สึกรักตนเอง เห็นคุณค่าของตนเองและปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นได้ในที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กชพรรณ สังข์สระสิทธิ์ (2561) กล่าวว่า การเห็นคุณค่าในตนเองมีความสำคัญต่อการปรับตัวทางอารมณ์สังคม และการเรียนรู้ ที่เป็นพื้นฐานในการมองชีวิต เป็นการพัฒนาด้านจิตใจที่สำคัญตั้งแต่วัยเด็กจากครอบครัวสู่ความคิดที่ดีต่อตนเอง หากเกิดความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง ก็จะประสบความสำเร็จในชีวิตได้ มีความเพียรพยายามที่จะไปให้ถึงเป้าหมาย เชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง ยอมรับนับถือตนเอง ทำให้ตนเองสามารถปรับตัวทางวัฒนธรรมให้เข้ากับผู้อื่นในสังคมได้ อีกทั้ง ดาลอส บุญสุภา (2564) กล่าวว่า การพัฒนาศักยภาพของคนให้มีทักษะความรู้และความสามารถในการดำเนินชีวิตอย่างมีคุณค่า การไม่เข้าใจซึ่งกันและกันอาจจะส่งผลให้ทุกคนในสังคมมีการปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง บุคคลที่ไม่สามารถปรับตัวกับการเปลี่ยนแปลงได้จะส่งผลต่อการเห็นคุณค่าในตนเองที่ลดน้อยลง ขาดความมั่นใจในตนเองและรู้สึกไร้ค่า

วัยรุ่น เป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงในทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นทางด้านร่างกาย ด้านการศึกษา ด้านสังคม และสติปัญญา ย่อมจำเป็นที่จะต้องมีการปรับตัวให้เข้ากับสังคมใหม่ที่ต่างจากสังคมเดิมนักศึกษาที่เข้ามาศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคคำพูนมีนักศึกษาที่เป็นกลุ่มชาติพันธุ์จำนวนหนึ่งเข้ามาศึกษา มีหลายชาติพันธุ์ คือ ไทยอง ไทลื้อ ไทใหญ่ ม้ง กะเหรี่ยง ที่มีวิถีชีวิตความเป็นอยู่ และวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน เช่น ภาษา วัฒนธรรม พื้นที่อาศัยทั้งพื้นราบและพื้นที่ห่างไกล ซึ่งนักศึกษาเหล่านี้บางคนมีต้นทุนน้อย ขาดโอกาสทางการศึกษา มีความยากลำบาก เช่น หนังสือที่ไม่เพียงพอหรือไม่ทันสมัย ขาดการเข้าถึงเทคโนโลยี ขาดการสนับสนุนทางการเงิน ซึ่งส่งผลกระทบต่อคุณภาพการศึกษาและการพัฒนาตนเอง จึงมีความต้องการที่จะเข้าศึกษาในเมืองเพื่อต้องการโอกาสในด้านต่าง ๆ เช่น ทางการศึกษา ทางอาชีพ ทางสังคม เพื่อสามารถเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพได้อย่างเท่าเทียมกับนักศึกษาคนอื่น ๆ จึงจำเป็นต้องมีการปรับตัวทางวัฒนธรรมอย่างมาก เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตและอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้มากยิ่งขึ้น

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ พบว่า มีงานวิจัยของหลายชิ้นเน้นศึกษาในนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยและนักศึกษาต่างชาติ ดังเช่น การศึกษาการปรับตัวทางวัฒนธรรม การเรียนรู้ และการสื่อสารของนักศึกษาต่อระดับปริญญาโท (ณัฐดา อุตมา, 2560) การปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาชาวลาวและชาวเวียดนามในมหาวิทยาลัยราชภัฏ-สกลนคร (ยุรนนท์ ตามกาล, 2563) กระบวนการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาชาวลาวและชาวกัมพูชาในมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี (สุรศักดิ์ บุญอาจ, 2557) การปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาชาวจีนใน ประเทศไทย กรณีศึกษา : มหาวิทยาลัยบูรพา (Ren Zhiyuan, 2555) แต่ยังไม่มียานวิจัยชิ้นใดที่เน้นศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาในระดับอาชีวศึกษาของกลุ่มชาติพันธุ์ ส่วนงานวิจัยที่เกี่ยวกับการ

สนับสนุนทางสังคมและการเห็นคุณค่าในตนเอง พบว่างานวิจัยส่วนใหญ่เน้นศึกษากับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาและนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย และพนักงานบริษัท ดังเช่น ศึกษาอิทธิพลของการสนับสนุนทางสังคม การเห็นคุณค่าในตนเอง และการควบคุมตนเองที่มีต่อความหยุนตัวของนิสิตรอพินิจ (ฤติมา รักษารักษ์, 2558) ปัจจัยทางสังคมที่มีผลต่อการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนหอพระ จังหวัดเชียงใหม่ (ศรัณย์ พงาม, 2550) ซึ่งยังไม่มียงานวิจัยใดที่นำตัวแปรทั้งสองมาศึกษาร่วมกับการปรับตัวทางวัฒนธรรมและไม่ได้ศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาในระดับอาชีวศึกษาของกลุ่มชาติพันธุ์ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาในกลุ่มชาติพันธุ์ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคลำพูน เพื่อเป็นแนวทางในการให้บริการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยาเพื่อพัฒนาการปรับตัวทางวัฒนธรรมจนสามารถใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับคนอื่นในสังคมได้อย่างปกติสุข

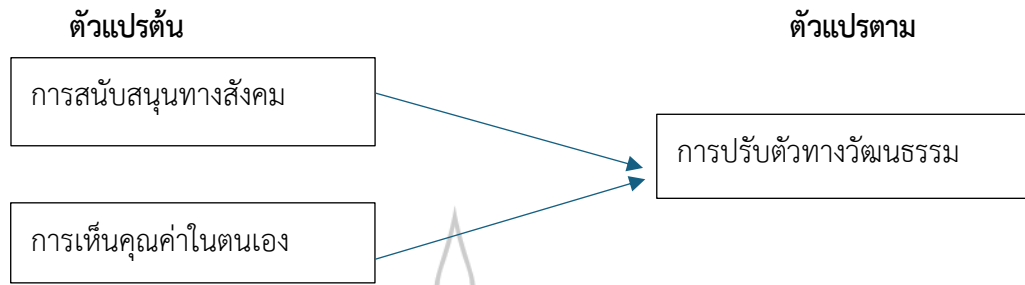
2. วัตถุประสงค์การศึกษา

2.1 เพื่อศึกษาระดับการสนับสนุนทางสังคม การเห็นคุณค่าในตนเอง และการปรับตัวทางวัฒนธรรม ของนักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคลำพูน

2.2 เพื่อสร้างสมการทำนายการปรับตัวทางวัฒนธรรม ของนักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคลำพูน

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัยเป็นการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวทางวัฒนธรรม ของนักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคลำพูน โดยการวิจัยครั้งนี้ มีตัวแปรต้น ประกอบด้วย การสนับสนุนทางสังคมและการเห็นคุณค่าในตนเอง ซึ่งการสนับสนุนทางสังคม มี 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านอารมณ์ 2) ด้านข้อมูลข่าวสาร และ 3) ด้านสิ่งของ (House, 1981 อ้างถึงในฤติมา รักษารักษ์, 2558) สำหรับตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเอง มี 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านความสามารถ 2) ด้านความสำคัญ 3) ด้านอำนาจในตัว และ 4) ด้านคุณความดี (Coopersmith, 1981, อ้างถึงในฤติมา รักษารักษ์, 2558) และตัวแปรตาม คือ การปรับตัวทางวัฒนธรรม มี 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการศึกษา 2) ด้านทัศนคติ 3) ด้านภาษา และ 4) ด้านสังคม (Hammer, 1989 อ้างในมัญชรี โชติรสฐิติ, 2556) ดังภาพที่ 1.1

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

4. สมมติฐานการวิจัย

การสนับสนุนทางสังคมและการเห็นคุณค่าในตนเอง อย่างน้อย 1 ตัวแปร ส่งผลต่อการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาจากกลุ่มชาติพันธุ์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคลำพูน

5. ขอบเขตการวิจัย

5.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาจากกลุ่มชาติพันธุ์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคลำพูน โดยมีตัวแปรที่ศึกษาประกอบด้วย ตัวแปรต้น 2 ตัวแปร และตัวแปรตาม 1 ตัวแปร ดังนี้

5.1.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

1) การสนับสนุนทางสังคม แบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านอารมณ์ 2) ด้านข้อมูลข่าวสาร และ 3) ด้านสิ่งของ (House, 1981 อ้างถึงในฤติมา รักษารักษ์, 2558)

2) การเห็นคุณค่าในตนเอง แบ่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านความสามารถ 2) ด้านความสำคัญ 3) ด้านอำนาจในตัว และ 4) ด้านคุณความดี (Coopersmith, 1981 อ้างถึงในฤติมา รักษารักษ์, 2558)

5.1.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

1) การปรับตัวทางวัฒนธรรม แบ่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการศึกษา 2) ด้านทัศนคติ 3) ด้านภาษา และ 4) ด้านสังคม (Hammer, 1989 อ้างในมัญชรี โชติรสฐิติ, 2556)

5.2 ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคลำพูน จำนวน 130 คน

5.3 ขอบเขตด้านระยะเวลา คือ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

6.1 การปรับตัวทางวัฒนธรรม หมายถึง การที่บุคคลต้องอยู่ในสภาพสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง ทำให้บุคคลนั้น ต้องพยายามปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ความคิดของตนเองให้เข้ากับสภาพแวดล้อมที่เป็นอยู่ของวัฒนธรรมนั้น เพื่อให้เป็นที่ยอมรับของสังคม และสามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ ด้านการศึกษา ด้านทัศนคติ ด้านภาษา และด้านสังคม

6.2 การสนับสนุนทางสังคม หมายถึง การที่บุคคลมีการรับรู้ได้รับความรัก ความเอาใจใส่ จากครอบครัว มีความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งในสังคม การได้รับข้อมูลข่าวสาร และการได้รับการสนับสนุนทางด้านสิ่งของ การเงิน การบริการต่างๆ การมีส่วนร่วมกับคนในสังคมเดียวกัน ไม่ว่าจะเป็น พ่อ แม่ เพื่อน หรือบุคคลในสังคม เป็นความสัมพันธ์ของบุคคลซึ่งมีผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ในทางที่ดี เพื่อให้เกิดการช่วยเหลือกันในการ เผชิญกับปัญหา ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ การสนับสนุนทางอารมณ์ การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร และการสนับสนุนด้านสิ่งของ

6.3 การเห็นคุณค่าในตนเอง เป็นการรับรู้ที่ตนเองมีคุณค่า มีความสามารถ ได้รับการยอมรับจากบุคคลรอบข้างทำให้มีการปรับเปลี่ยนทัศนคติที่มีต่อตนเอง มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความเข้าใจชีวิต เข้าใจตนเองและผู้อื่นมากขึ้น ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ ด้านความสามารถ ด้านความสำคัญ ด้านอำนาจในตัว และ ด้านคุณความดี

6.4 นักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ หมายถึง นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 และ 2 วิทยาลัยเทคนิคลำพูน ที่มีวัฒนธรรมชนบทนิยมประเพณี ภาษาพูดเดียวกัน และเชื่อว่าสืบเชื้อสายมาจากบรรพบุรุษกลุ่มเดียวกัน เช่น ไทยอง ไทลื้อ ไทใหญ่ กะเหรี่ยง ม้ง เป็นต้น

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

7.1 สถาบันการศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องทราบระดับการสนับสนุนทางสังคม การเห็นคุณค่าในตนเองและการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคลำพูน

7.2 สถาบันการศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวทางวัฒนธรรม
ของนักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคลำพูน

7.3 สถาบันการศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องได้ผลการวิจัยเพื่อใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาใน
การปรับตัวทางวัฒนธรรมเพื่อจะได้ร่วมมือกันสนับสนุน ส่งเสริม พัฒนา และช่วยเหลือ ให้นักศึกษากลุ่ม
ชาติพันธุ์ให้สามารถปรับตัวทางวัฒนธรรมและสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างปกติสุข

7.4 สถาบันการศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องนำไปเป็นข้อมูลในการให้บริการแนะแนวและการ
ปรึกษาเชิงจิตวิทยากับนักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ เพื่อส่งเสริม พัฒนา ป้องกัน และแก้ไขการสนับสนุนทาง
สังคม การเห็นคุณค่าในตนเองและการปรับตัวทางวัฒนธรรม

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาจากกลุ่มชาติพันธุ์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคลำพูน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการสนับสนุนทางสังคม การเห็นคุณค่าในตนเอง และการปรับตัวทางวัฒนธรรม และเพื่อสร้างสมการทำนายการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาจากกลุ่มชาติพันธุ์ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคลำพูน ดังนั้นผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรม เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัย โดยมีสาระสำคัญตามลำดับหัวข้อดังต่อไปนี้

1. วรรณกรรมที่เกี่ยวกับการสนับสนุนทางสังคม
 - 1.1 ความหมายของการสนับสนุนทางสังคม
 - 1.2 ความสำคัญของการสนับสนุนทางสังคม
 - 1.3 ประเภทของการสนับสนุนทางสังคม
 - 1.4 แหล่งสนับสนุนทางสังคม
 - 1.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. วรรณกรรมที่เกี่ยวกับการเห็นคุณค่าในตนเอง
 - 2.1 ความหมายของการเห็นคุณค่าในตนเอง
 - 2.2 ความสำคัญของการเห็นคุณค่าในตนเอง
 - 2.3 องค์ประกอบของการเห็นคุณค่าในตนเอง
 - 2.4 กระบวนการรับรู้การเห็นคุณค่าในตนเอง
 - 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
3. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวทางวัฒนธรรม
 - 3.1 ความหมายของการปรับตัวทางวัฒนธรรม
 - 3.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวทางวัฒนธรรม
 - 3.3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวทางวัฒนธรรม
 - 3.4 อุปสรรคของการปรับตัวทางวัฒนธรรม
 - 3.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
4. ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับวิทยาลัยเทคนิคลำพูน

1. วรรณกรรมเกี่ยวกับการสนับสนุนทางสังคม

1.1 ความหมายของการสนับสนุนทางสังคม

พลเทพ พูนพล (2558) กล่าวว่า การสนับสนุนทางสังคม หมายถึง ความสัมพันธ์ในการช่วยเหลือและคุณภาพของความสัมพันธ์นั้น ๆ เป็นการบ่งบอกถึงการได้รับความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ จากแหล่งสนับสนุนทางสังคม

กัลยารัตน์ ธีระชนชัยกุล (2562) การสนับสนุนทางสังคม หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดหรือการรับรู้ของผู้สูงอายุต่อการ ได้รับความช่วยเหลือและสนับสนุนด้านต่างๆ การตอบสนองความต้องการ การได้รับกำลังใจและการส่งเสริมดูแลให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างเหมาะสม

Chengting Ju (2018) ได้อธิบายความหมายของการสนับสนุนทางสังคม หมายถึง สิ่งที่บุคคลได้รับโดยตรงจากบุคคลหรือกลุ่มบุคคล อาจเป็นทางข่าวสาร เงิน กำลังงาน หรือทางอารมณ์ ซึ่งอาจเป็นแรงผลักดันให้ผู้รับไปสู่เป้าหมายที่ผู้ให้ต้องการ

Kim Klyver (2018) ได้อธิบายความหมายของการสนับสนุนทางสังคมไว้ว่า หมายถึง การที่บุคคลได้รับการช่วยเหลือจากบุคคลและกลุ่มบุคคลที่ปฏิสัมพันธ์ด้วยทางด้านอารมณ์สังคม วัตถุประสงค์ของรวมทั้งข้อมูลข่าวสาร ผลของแรงสนับสนุนทำให้บุคคลเกิดความตระหนักสามารถตอบสนองต่อสิ่งเร้าต่าง ๆ ได้ตามความต้องการ ส่งผลให้บุคคลสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข

House (1981) ได้อธิบายความหมายของการสนับสนุนทางสังคม หมายถึง เป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ประกอบด้วย ความรัก ความหวังใจ ความไว้วางใจ ความช่วยเหลือด้านการเงิน สิ่งของ การให้ข้อมูลข่าวสาร การให้ข้อมูลย้อนกลับและข้อมูลเพื่อการเรียนรู้และการประเมินตนเอง

ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า การสนับสนุนทางสังคม หมายถึง การที่บุคคลมีการรับรู้ได้รับความรัก ความเอาใจใส่จากครอบครัว มีความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งในสังคม การได้รับข้อมูลข่าวสาร และการได้รับการสนับสนุนทางด้านสิ่งของ การเงิน การบริการต่างๆ การมีส่วนร่วมกับคนในสังคมเดียวกันไม่ว่าจะเป็น พ่อ แม่ เพื่อน หรือบุคคลในสังคม เป็นความสัมพันธ์ของบุคคลซึ่งมีผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ในทางที่ดี เพื่อให้เกิดการช่วยเหลือกันในการเผชิญกับปัญหา

1.2 ความสำคัญของการสนับสนุนทางสังคม

Tilden (1985, อ้างถึงในศิริพันธุ์ ศิริพันธุ์, 2557) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการสนับสนุนทางสังคม ดังนี้

1. ก่อให้เกิดความรักความผูกพัน (Attachment) เป็นความรู้สึกอบอุ่น มั่นคง ปลอดภัย รักใคร่เอาใจใส่

2. เป็นส่วนหนึ่งของสังคม (Social interaction) เป็นการแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกันระหว่างบุคคล มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม รู้สึกมีเป้าหมายและมีคุณค่า
3. มีโอกาสในการอบรมเลี้ยงดูหรือให้ความช่วยเหลือบุคคลอื่น (Opportunity for nurturance) เช่น การช่วยเหลือผู้อื่นให้เกิดความผาสุก รู้ว่าตนเองเป็นที่ต้องการของบุคคลอื่น
4. ส่งเสริมให้มีความมั่นใจในคุณค่าแห่งตน (Reassurance of worth) เช่น การได้รับยกย่อง เคารพ ชื่นชม เป็นที่ยอมรับของสังคม
5. ความเชื่อมั่นในความเป็นมิตรที่ดี (A sense of reliable alliance) เป็นความรู้สึกคาดหวังว่าจะได้รับความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
6. การได้รับคำชี้แนะ (The obtaining of guidance) เป็นความต้องการในขณะที่บุคคลเผชิญปัญหา ต้องการคำปลอบใจ คำแนะนำจากบุคคลที่เชื่อมั่นในตนเอง

1.3 ประเภทของการสนับสนุนทางสังคม

แนวคิดที่ House (1981, อ้างถึงในถติมา รัชการักษ์, 2558) ได้แบ่งประเภทการสนับสนุนทางสังคมออกเป็น 4 องค์ประกอบ คือ

1. การสนับสนุนด้านอารมณ์ (Emotion Support) หมายถึง การช่วยเหลือบุคคลทางด้านอารมณ์ เช่น การให้ความพอใจ การยอมรับนับถือ ความรักและความผูกพัน
2. การสนับสนุนด้านการประเมินเปรียบเทียบพฤติกรรม (Appraisal Support) หมายถึง การให้ข้อมูลย้อนกลับ และการเปรียบเทียบตนเองกับผู้อื่น เพื่อให้เกิดความมั่นใจ
3. การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร (Information Support) หมายถึง การที่ได้รับข้อมูลข่าวสาร การให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษา เพื่อนำไปใช้ในการแก้ปัญหา
4. การสนับสนุนด้านวัตถุสิ่งของและการบริการ (Instrumental Support) หมายถึง การช่วยเหลือสิ่งของ เงินทอง และบริการต่าง ๆ

จาคอบสัน (Jacobson, 1986) กล่าวถึงการสนับสนุนทางสังคมว่า การสนับสนุนทางสังคมเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ สร้างความสัมพันธ์และการรวมตัวกันเป็นคมทางสังคม เพื่อให้เกิดการช่วยเหลือกันทั้งทางคินอารมณ์ สติปัญญา ข้อมูลข่าวสาร ทรัพยากร โดยอยู่ในรูปแบบของการยอมรับเอาใจใส่ การยกย่อง การเห็นคุณค่า และการให้ความช่วยเหลือจากคนในองค์กร โดยแบ่งการสนับสนุนทางสังคมออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ (Emotional Support) หมายถึง การที่คนเราได้รับการยกย่อง การยอมรับ การเห็นใจ เป็นที่เคารพนับถือ ได้รับความรัก ความดูแลเอาใจใส่ ให้ความมั่นใจ และมองเห็นคุณค่าจากคนในองค์กร

2. การสนับสนุนทางสังคมด้านสติปัญญา (Cognitive Support) หมายถึง การที่คนเราได้รับข้อมูลข่าวสาร รวมทั้งการได้รับคำแนะนำ ที่ช่วยให้เกิดความเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ จนสามารถที่จะปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงได้

3. การสนับสนุนทางสังคมด้านทรัพยากร (Resource Support) หมายถึง การที่คนเราได้รับความช่วยเหลือด้านเวลา แรงงาน การเงิน สิ่งของ และบริการต่าง ๆ เพื่อที่จะสามารถแก้ไขปัญหา และทำตามบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของตนได้

Schaefer (2004, อ้างถึงในกัลยารัตน์ ธีระชนชัยกุล, 2562) ได้แบ่งแรงสนับสนุนทางสังคม ออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. การสนับสนุนทางอารมณ์ (Emotional Support) เป็นการให้การช่วยเหลือทางด้าน อารมณ์ ได้แก่ การให้ความสำคัญ การให้ความมั่นใจ ความรู้สึกที่สามารถพึ่งพาและไว้วางใจ ซึ่งทางบุคคลรู้สึกได้รับความรักหรือความเอาใจใส่

2. การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร (Information Support) เป็นการช่วยเหลือโดยการให้ข้อมูลข่าวสารและความรู้ ให้คำแนะนำในการแก้ปัญหาและให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับพฤติกรรม และภาคปฏิบัติของคุณ

3. การสนับสนุนด้านสิ่งของ (Tangible Support) เป็นการช่วยเหลือโดยตรงต่อความจำเป็นของคุณในด้านต่าง ๆ เช่น การเงิน สิ่งของ แรงงาน หรือการให้บริการ

กล่าวโดยสรุปว่า ประเภทของการสนับสนุนทางสังคม ได้แก่ ด้านอารมณ์ ด้านสิ่งของ ด้านประเมินเปรียบเทียบและด้านข้อมูลข่าวสาร เป็นสิ่งที่มีความสำคัญจากการที่ได้รับการสนับสนุนจากพ่อแม่ เพื่อน โรงเรียนและบุคคลรอบข้าง ทำให้สามารถอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้

1.4 แหล่งสนับสนุนทางสังคม

แหล่งสนับสนุนทางสังคมโดยปกติกลุ่มสังคม มีการจัดแบ่งแหล่งสนับสนุนทางสังคมออกเป็นประเภทใหญ่ ๆ ได้ 2 ประเภท คือ กลุ่มปฐมภูมิและกลุ่มทุติยภูมิ (ภิเชต เสริมสัย, 2554) โดยรายละเอียดของแต่ละแหล่ง มีดังนี้

กลุ่มปฐมภูมิ เป็นกลุ่มที่มีความสนิทสนมและมีสัมพันธ์ภาพระหว่างสมาชิกเป็นการส่วนตัวสูง กลุ่มนี้ได้แก่ ครอบครัว ญาติพี่น้องและเพื่อนบ้าน

ส่วนกลุ่มทุติยภูมิ เป็นกลุ่มสังคมที่มีความสัมพันธ์ตามแผนและกฎเกณฑ์ที่วางไว้ มีอิทธิพลเป็นตัวกำหนดบรรทัดฐานของบุคคลในสังคมกลุ่มนี้ ได้แก่ เพื่อนร่วมงาน กลุ่มวิชาชีพ และกลุ่มสังคมอื่น ๆ ซึ่งในระบบได้รับการสนับสนุนทางสังคมถือว่ามีเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

นอกจากนี้ เพนเดอร์ (Pender, 1987 อ้างถึงในบัญชา อาจมิตร, 2554) แบ่งแหล่งของการสนับสนุนทางสังคม ออกเป็น 5 แหล่ง คือ

1. ระบบการสนับสนุนตามธรรมชาติ (Natural support system) ได้แก่ แหล่งสนับสนุนจากครอบครัว ญาติพี่น้อง
2. ระบบสนับสนุนจากกลุ่มเพื่อน (Peer support system) เป็นการสนับสนุนที่ผู้ป่วยได้รับจากบุคคลซึ่งมีประสบการณ์ มีความชำนาญในการที่จะค้นคว้าหาความต้องการ
3. ระบบสนับสนุนด้านศาสนา หรือแหล่งอุปถัมภ์ต่าง ๆ (Religious organizations of denomination) เป็นแหล่งที่จะช่วยให้มีการแลกเปลี่ยนความเชื่อ ค่านิยม คำตอน คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีการดำรงชีวิต และขนบธรรมเนียมประเพณีต่าง ๆ
4. ระบบการสนับสนุนจากกลุ่มวิชาชีพด้านสุขภาพ (Health professional support system) เป็นแหล่งสนับสนุนแห่งแรกที่ทำให้การช่วยเหลือ ซึ่งจะมีความสำคัญต่อเมื่อการสนับสนุนที่ได้รับจากครอบครัว เพื่อนสนิท และกลุ่มเพื่อนไม่เพียงพอ
5. ระบบการสนับสนุนจากกลุ่มวิชาชีพอื่น ๆ (Organized support system not directed by health professional) เป็นกลุ่มที่เป็นสื่อกลางที่ช่วยให้ผู้ป่วยเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมต่าง ๆ ในหน้าที่ส่งเสริมให้ผู้ป่วยสามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์เปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ในชีวิต

กล่าวโดยสรุปว่า แหล่งของการสนับสนุน ได้แก่ กลุ่มปฐมภูมิ เป็นความสัมพันธ์ที่มีความสัมพันธ์ภาพ และกลุ่มทุติยภูมิ เป็นความสัมพันธ์แบบมีกฎเกณฑ์

1.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ฤติมา รักษารักษ์ (2558) ได้ศึกษา เรื่อง อิทธิพลของการสนับสนุนทางสังคม การเห็นคุณค่าในตนเอง และการควบคุมตนเองที่มีต่อความหยุนตัวของนิสิตรอปินิจ พบว่า นิสิตรอปินิจมีระดับการสนับสนุนทางสังคม การเห็นคุณค่าในตนเอง การควบคุมตนเอง และความหยุนตัวอยู่ในระดับสูง การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ พบว่า การสนับสนุนทางสังคมด้านข้อมูลข่าวสารและด้านอารมณ์ การควบคุมตนเองด้านอารมณ์ การเห็นคุณค่าในตนเองด้านการมีอำนาจในตน ด้านการมีความสำคัญ ด้านการมีคุณความดี และด้านการมีความสามารถร่วมกันมีอิทธิพลทางบวกต่อความหยุนตัวของนิสิตรอปินิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พลเทพ พูนพล (2558) ศึกษา ปัจจัยด้านบุคคล สังคม และวัฒนธรรมที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวของนักศึกษา จากกลุ่มประเทศอาเซียนที่ได้รับทุนทางสังคมผ่านสื่อสังคมออนไลน์ พบว่า การปรับตัวข้ามวัฒนธรรมของนักศึกษาจากกลุ่มประเทศอาเซียนได้รับอิทธิพลทางตรงจากความฉลาดทางอารมณ์ การสนับสนุนทางสังคม มิติความแตกต่างด้านความเป็นกลุ่มนิยม และการได้รับทุนทางสังคมออนไลน์ รวมทั้งการปรับตัวข้ามวัฒนธรรมของนักศึกษาจากกลุ่มประเทศอาเซียนได้รับอิทธิพลทางอ้อมจากการสนับสนุนทางสังคม และมีติความแตกต่างด้านความเป็นกลุ่มนิยม ผ่านตัวแปรการได้รับทุนทางสังคมออนไลน์ ดังนั้น การได้รับทุนทางสังคมออนไลน์จึงมีบทบาทสำคัญอย่างมากต่อการปรับตัวของนักศึกษาจากประเทศกลุ่มอาเซียนในยุคของการสื่อสารผ่านสื่อสังคมออนไลน์

2. วรรณกรรมเกี่ยวกับการเห็นคุณค่าในตนเอง

2.1 ความหมายของการเห็นคุณค่าในตนเอง

การเห็นคุณค่าในตนเอง (Self-esteem) เป็นการตัดสินคุณค่าของตนเอง แต่จะแสดงออกมาในรูปของทัศนคติที่คนคนนั้นมีต่อตนเอง ซึ่งเป็นผลมาจากการที่บุคคลได้มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องปฏิสัมพันธ์เชิงประเมินกับผู้อื่น ทำให้บุคคลมีความคิดต่อตนเอง โดยอาศัยกระบวนการตัดสินคุณค่าของตนจากผลงาน ความสามารถ คุณลักษณะต่างๆ ตามมาตรฐานของค่านิยมส่วนตน นักวิชาการได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับการเห็นคุณค่าในตนเองไว้ดังนี้ คือ

ปาลิตา แซ่ก้วง (2557) การเห็นคุณค่าในตนเอง หมายถึง การที่ตนเองเห็นว่าตนเองมีคุณค่า มีความสามารถ มีความภาคภูมิใจในความเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง โดยไม่จำเป็นต้องอาศัยผู้อื่นหรือสิ่งอื่น

อภิวัฒน์ แก่นจำปา (2560) การเห็นคุณค่าในตนเอง (Self Esteem) เป็นส่วนหนึ่งของการรับรู้แห่งตน (Self-Concept) เป็นเรื่องของความคิดต่างๆ ที่เกี่ยวกับลักษณะของตนเอง ว่าภาพของตนที่เห็นเป็นอย่างไร มีจุดอ่อน จุดแข็งอย่างไร ซึ่งเป็นสิ่งที่คนรับรู้ มองเห็นตนเองหลายแง่มุม และสามารถเปลี่ยนแปลงไปตามภูมิหลังทางสังคมของบุคคลนั้นด้วย

พิมพ์จรัส บุญเลิศ (2560) การเห็นคุณค่าในตนเอง หมายถึง ความคิดหรือการแสดงออก ซึ่งการยอมรับตนเอง หรือไม่ยอมรับตนเอง และส่งผลต่อจิตใจและการกระทำ ทำให้เกิดความเชื่อมั่นของตนเอง มีความภูมิใจในความสามารถของตนเองที่จะกระทำสิ่งใด ๆ ให้ประสบความสำเร็จ

Coopersmith (1985) การเห็นคุณค่าในตนเอง หมายถึง การที่บุคคลพิจารณาประเมินตนเองแล้วแสดงออกในการยอมรับตนเอง เป็นการแสดงให้เห็นถึงขอบเขตความเชื่อของบุคคลที่มีต่อตนเอง ในด้านความสามารถ ความสำคัญ ความสำเร็จ และคุณค่าของตนเอง ซึ่งสามารถรับรู้ได้จากคำพูดและท่าทีที่แสดงออกมา

ดังนั้น การเห็นคุณค่าในตนเอง หมายถึง การรับรู้ที่ตนเองมีคุณค่า มีความสามารถ ได้รับการยอมรับจากบุคคลรอบข้างทำให้มีการปรับเปลี่ยนทัศนคติที่มีต่อตนเอง มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความเข้าใจชีวิต เข้าใจตนเองและผู้อื่นมากขึ้น

2.2 ความสำคัญของการเห็นคุณค่าในตนเอง

การเห็นคุณค่าในตนเอง เป็นความจำเป็นพื้นฐานสำหรับมนุษย์ ก็จะทำให้มนุษย์มีการพัฒนาตนเอง การที่จะประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวขึ้นอยู่กับ การเห็นคุณค่าในตนเอง ความรู้สึกนึกคิด และพฤติกรรมต่างๆ ที่แสดงออกในชีวิตประจำวัน บุคคลที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ จะมีแนวโน้มในการทำลายตนเอง และยังมีความสัมพันธ์กับการสื่อสารของบุคคล ผ่านการได้ยิน การสังเกต การสัมผัส

การเคลื่อนไหว และระดับน้ำเสียง ที่มีการพัฒนามาจากการเห็นคุณค่าในตนเอง การสื่อสารเป็นการเรียนรู้ถึงการเห็นคุณค่าในตนเองมากขึ้นต่อตนเองและผู้อื่น โดนทุกๆ ไปการเห็นคุณค่าในตนเองจะเป็นลักษณะของบุคคล เมื่อมีการเห็นคุณค่าในตนเองมากขึ้นก็จะเคารพในเอกลักษณ์ของตนเอง รักและเห็นคุณค่าของผู้อื่น เคารพในสิทธิและเสรีภาพ จนเกิดการเชื่อมั่นในตนเอง และมีกำลังใจที่จะดำเนินชีวิตให้ก้าวหน้ามากขึ้น (อภิวัฒน์ แก่นจำปา, 2560)

โดยการเห็นคุณค่าในตนเอง เป็นสิ่งที่มีความสำคัญทำให้เกิดการพัฒนาทางการเรียนและพัฒนาคนไปสู่การเป็นคนที่มีสมบูรณ์ โดยเกิดจากการที่บุคคลสามารถปรับตัวเข้ากับสังคมและดำเนินชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 องค์ประกอบของการเห็นคุณค่าในตนเอง

Coopersmith (อ้างถึงในปาลิตา แซ่กวาง, 2557) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการเห็นคุณค่าในตนเอง ดังนี้

1. การมีอำนาจ (Power) หมายถึง การที่บุคคลรู้สึกว่าคุณมีอิทธิพลในการควบคุมชีวิตและเหตุการณ์ต่างๆ รอบตัวของตนเองได้
2. การมีความสำคัญ (Significance) หมายถึง การที่บุคคลได้รับการยอมรับ รู้สึกว่าคุณเป็นที่รักของบุคคลอื่น
3. การมีคุณความดี (Virtue) หมายถึง การที่บุคคลยึดมั่นทางจริยธรรมและศีลธรรมมองโลกในแง่ดี สามารถอยู่ร่วมกับคนอื่นได้
4. การมีความสามารถ (Competence) หมายถึง การรับรู้ถึงความสามารถ สามารถเผชิญกับอุปสรรคต่าง ๆ และบรรลุวัตถุประสงค์ในการกระทำได้

2.4 กระบวนการรับรู้การเห็นคุณค่าในตนเอง

ตามแนวคิดของ Taft (1985, อ้างถึงในปาลิตา แซ่กวาง, 2557) ได้กล่าวว่าการเห็นคุณค่าในตนเองมีกระบวนการรับรู้คุณค่าของบุคคล มีกระบวนการอยู่ 2 ขั้นตอน คือ

1. การรับรู้คุณค่าของตนเองจากภายใน (Inner self-esteem) เป็นการรับรู้คุณค่าของตนเองโดยประเมินจากความสามารถและการกระทำ ซึ่งถูกสร้างอย่างถาวรจากประสบการณ์ช่วงแรกของชีวิต
2. การรับรู้คุณค่าในตนเองจากภายนอก (Outer self-esteem) เป็นการรับรู้คุณค่าของตนเองโดยประเมินจากเจตคติและการยอมรับของบุคคลอื่น ซึ่งสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามบทบาททางสังคมและการเผชิญปัญหาของบุคคล

ดังนั้น กระบวนการรับรู้การเห็นคุณค่าในตนเองได้ว่า กระบวนการทั้งจากภายในและภายนอก เป็นการรับรู้ตนเองโดยการประเมินตนจากความสามารถ การกระทำ เจตคติและการยอมรับเพื่อการนำไปสู่ความเข้าใจตนเองและยอมรับตนเอง

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อภิวัฒน์ แก่นจำปา (2560) การเห็นคุณค่าในตนเองของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนภาคตะวันออก พบว่า ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกมีความสัมพันธ์กับระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเป็นเชิงบวก นั่นคือ เด็กและเยาวชนที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกสูงก็จะมีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองสูงเพิ่มขึ้นด้วย

ปาไลตา แซ่ก้วง (2557) ได้ศึกษา สมรรถนะ การเห็นคุณค่าในตนเอง และความสุขในการทำงานส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้านการขายของพนักงานขายในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยการเห็นคุณค่าในตนเองส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้านการขายของพนักงานในเขตกรุงเทพมหานคร มากที่สุด รองลงมา คือ ปัจจัยสมรรถนะ ด้านการสื่อสาร ด้านการแก้ไขปัญหาและการตัดสินใจ ด้านการมุ่งเน้นผลสำเร็จในการทำงาน และปัจจัยความสุขในการทำงาน ด้านการมีความรู้ตามลำดับ โดยร่วมกันพยากรณ์ ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้านการขายของพนักงานในเขตกรุงเทพมหานครได้ร้อยละ 82.1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. วรรณกรรมเกี่ยวกับการปรับตัวทางวัฒนธรรม

3.1 ความหมายของการปรับตัวทางวัฒนธรรม

ลัชชา ชุณหวิจิตร (2561) ให้ความหมายของการปรับตัวทางวัฒนธรรม คือ กระบวนการที่พบเจอวัฒนธรรมที่แตกต่างเริ่มเข้าสู่กระบวนการปรับตัวเพื่อความเป็นอยู่ที่ยั่งยืนเกิดความเข้าใจและสบายใจ

นิรุตร์ แก้วหล้า (2560) กล่าวว่า การปรับตัวทางวัฒนธรรม คือ บุคคลหรือกลุ่มบุคคลจากวัฒนธรรมที่แตกต่างกันมาติดต่อกันจะก่อให้เกิดผลในการผสมผสานทาง วัฒนธรรม (acculturation) ขึ้น โดยแต่ละฝ่ายจะถ่ายทอดวัฒนธรรมให้แก่กัน การผสมผสานจะ เป็นไปอย่างราบรื่นหรือไม่นั้น ขึ้นอยู่กับอิทธิพลของวัฒนธรรมเดิมของแต่ละฝ่ายว่ามีอยู่เหนือคน ในสังคมนั้นๆ เพียงใด หากมีมากเกินไปก็จะเกิดการปฏิเสธที่จะรับวัฒนธรรมอื่นเข้ามาใช้และ บางครั้งจะเกิดการต่อต้านวัฒนธรรมใหม่ที่แปลกปลอมเข้ามา

ไหมไทย ไชยพันธุ์ (2557) การปรับตัวทางวัฒนธรรม หมายถึง กระบวนการปรับหรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักศึกษาในสถานการณ์หรือในภาวะคับข้องใจให้สามารถอยู่ในสภาพแวดล้อมหรือสถานการณ์นั้นๆ ได้ นักศึกษาคนใดที่สามารถปรับตัวได้ดีก็จะทำให้มีบุคลิกภาพที่ดี มีความรับผิดชอบ มีความเชื่อมั่นในการทำงาน และเป็นที่ยอมรับได้ แต่ในทางกลับกันหากนักศึกษาไม่สามารถปรับตัวหรือ

เผชิญต่อสถานการณ์นั้นๆ ได้ก็จะทำให้เกิดความไม่สบายใจเกิดความยุ่งยากในการดำเนินชีวิต ขาดความเชื่อมั่น ขาดความรับผิดชอบ ท้ายที่สุดแล้วก็จะส่งผลให้เกิดความเจ็บป่วยทางร่างกายและทางจิตใจ

ดังนั้น การปรับตัวทางวัฒนธรรม หมายถึง การที่บุคคลต้องอยู่ในสภาพสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง ทำให้บุคคลนั้น ต้องพยายามปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ความคิดของตนเองให้เข้ากับสภาพแวดล้อมที่เป็นอยู่ของวัฒนธรรมนั้น เพื่อให้เป็นที่ยอมรับของสังคม และสามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

3.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวทางวัฒนธรรม

3.2.1 แนวคิดของ Roy (1962, อ้างถึงในมัญชรี โชติรสฐิติ, 2556) เกี่ยวกับการแบ่งกระบวนการปรับตัวมี 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. Acculturation คือ การที่ผู้ย้ายถิ่นพยายามที่จะปรับตนเองในเรื่องของเศรษฐกิจและสังคม ให้เหมือนกับกลุ่มของผู้ที่ตนย้ายไปอยู่ โดยมีเครื่องบ่งชี้ 3 ระดับ กล่าวคือ ระดับการศึกษา ระดับการอยู่อาศัย และระดับของอาชีพ

2. Social Integration คือ จะเกิดขึ้นเมื่อผู้ย้ายถิ่นได้เข้าไปมีส่วนร่วมกิจกรรมในสังคมด้วยกันกับผู้ที่อยู่อาศัยในถิ่นที่ตนย้ายไปอยู่ โดยปราศจากความรู้สึกแปลกและแตกต่าง ตัวบ่งชี้ที่สำคัญ คือ การเป็นสมาชิกของกลุ่มสมาคม และระดับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสมาคม

3. Amalgamation คือ จะเกิดขึ้นเมื่อผู้ย้ายถิ่นสามารถปรับตัวได้ดีในขั้นตอนที่ 1 และขั้นตอนที่ 2 และมีความปรารถนาที่จะอาศัยอยู่ถิ่นที่ตนย้ายไปอยู่อย่างถาวร โดยตัวบ่งชี้ที่สำคัญ คือ การเปลี่ยนสัญชาติของผู้ย้ายถิ่น และการแต่งงานกับบุคคลที่อยู่ในถิ่นใหม่ที่ตนย้ายไปอยู่

3.2.2 แนวคิดของ Hammer (1989, อ้างถึงใน Ren Zhiyuan, 2555) ได้เสนอปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวทาง วัฒนธรรมไว้ 8 ประการ คือ การสนับสนุนของสังคมเจ้าภาพ โครงสร้างของสังคมเจ้าภาพการยอมรับของ สังคมเจ้าภาพ วิธีการคบค้าสมาคมระหว่างกัน อคติที่มีต่อกลุ่มชนและวัฒนธรรม ความเห็นพ้องระหว่าง วัฒนธรรม ความใกล้เคียงระหว่างวัฒนธรรม และความสามารถในการใช้ภาษาถิ่น นอกจากนี้แล้วความรู้ ความเข้าใจของวัฒนธรรมท้องถิ่น ระยะเวลาในการพำนักอาศัย และประสบการณ์ของการดำเนินชีวิต ในต่างประเทศก็เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวทางวัฒนธรรมเช่นกัน

3.2.3 ทฤษฎีพื้นฐานความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลของ Schultz

Schultz (1960, อ้างถึงในนงลักษณ์ แก้ววงศ์ดี, 2547) กล่าวว่า ความต้องการของบุคคลที่จะมีความสัมพันธ์กับคนอื่นนั้นมี 3 ลักษณะ คือ

1. ความต้องการได้รับการยอมรับ (Inclusion) หมายถึง ความต้องการอยู่ร่วมกับผู้อื่น ต้องการมีความสัมพันธ์กับผู้อื่น บุคคลจะแสดงพฤติกรรมให้เป็นที่ดึงดูดความสนใจ โดยพยายามสร้างชื่อเสียงทำให้ตนเป็นที่ยอมรับนับถือและมีเกียรติ เป็นต้น

2. ความต้องการในการควบคุม (Control) หมายถึง กระบวนการตัดสินใจของบุคคลที่ต้องการมีอิทธิพล มีอำนาจเหนือกว่าผู้อื่น บุคคลที่ต้องการควบคุมผู้อื่นจะแสดงการต่อต้านและปฏิเสธการควบคุม

3. ความต้องการเป็นที่รักใคร่ของผู้อื่น (Affection) หมายถึง ความรู้สึกและอารมณ์ส่วนตัวที่เกิดขึ้นระหว่างบุคคลสองคน โดยแสดงออกด้วยความรัก ความเป็นมิตร การช่วยเหลือเกื้อกูลกัน การสร้างความผูกพันทางอารมณ์เพื่อให้เกิดความใกล้ชิดสนิทสนมกัน

จากทฤษฎีของ Shultz ที่กล่าวสรุปได้ว่า มนุษย์เรามีความต้องการที่จะมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นอยู่เสมอ โดนความต้องการนี้มี 3 ลักษณะคือ ความต้องการได้รับการยอมรับ ยอมรับ ความต้องการในการควบคุมและความต้องการเป็นที่รักใคร่ของผู้อื่น

3.2.4 ทฤษฎีการปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมการสังสรรค์ระหว่างวัฒนธรรม (Acculturation)

ทฤษฎีนี้มีความเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม คือ เมื่อกลุ่มชนที่มีวัฒนธรรมต่างกันมีการแพร่กระจายและการรับวัฒนธรรมกันขึ้นส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้นกับฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายก็ได้ เช่น ชาวไทยมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับชาวจีนจึงรับอาหารจีนมาบริโภคเป็นต้น (สุพจน์ แสงเงิน, 2544) ซึ่งสอดคล้องกับ อมรา พงศาพิชญ์ (2549) ที่กล่าวว่าการสังสรรค์วัฒนธรรมหรือการผสมผสานทางวัฒนธรรม (Acculturation) เป็นการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมของวัฒนธรรมระหว่างสองกลุ่มคนที่มีวัฒนธรรมต่างกันและมีการรับวัฒนธรรมซึ่งกันและกัน นอกจากนี้ ฌรงค์ เส็งประชา (2539) กล่าวว่าการสังสรรค์ระหว่างวัฒนธรรม (Acculturation) เป็นการติดต่อสัมพันธ์กันไม่ว่าจะด้วยความสมัครใจหรือไม่ สมัครใจก็ตามอีกทั้งมีการแลกเปลี่ยนยืมยืมวัฒนธรรมซึ่งกันและกัน เมื่อสังคมหนึ่งยอมรับวัฒนธรรมจากอีกสังคมหนึ่งก็จะทำให้เกิดการผสมผสานทางวัฒนธรรมขึ้น การสังสรรค์ระหว่างวัฒนธรรม มีอยู่ 2 ทาง คือ การที่วัฒนธรรมจากกลุ่มหนึ่งถ่ายทอดไปสู่กลุ่มอื่นเรียกว่าการแพร่กระจายทางวัฒนธรรม (Culture Diffusion) กับการรับเอาวัฒนธรรมจากกลุ่มอื่นเรียกว่าการยืมวัฒนธรรม (Culture Borrowing) (วิลาสินี สุขกา, 2562)

สรุปได้ว่า ทฤษฎีในการปรับตัวทางวัฒนธรรม เกิดจากการที่มนุษย์พยายามเปลี่ยนแปลงการดำเนินชีวิตของตนเองเพื่อให้เข้ากับวัฒนธรรมใหม่ สิ่งแวดล้อมใหม่ๆ เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตและปรับตัวอยู่ได้อย่างเหมาะสม

3.3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวทางวัฒนธรรม

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวทางวัฒนธรรม (เหวย หยู, 2566) มีดังนี้

1. พื้นฐาน/ลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่

1.1 บุคลิกนิสัย ถ้าบุคคลเป็นคนนิสัยร่าเริง มีความมั่นใจในตัว ชอบการศึกษาเล่าเรียน สามารถรับสิ่งใหม่ ๆ ได้ เป็นคนมีความสามารถการสื่อสารทางวัฒนธรรมค่อนข้างสูงในทาง

กลับกัน ถ้าบุคคลเป็นคนไม่มั่นใจในตัว มองโลกในแง่ร้าย รับสิ่งใหม่ ๆ ค่อนข้างยาก บุคคลนั้นจะเกิดปัญหาในการสื่อสารทางวัฒนธรรมค่อนข้างสูงทำให้ตนไม่สามารถเข้ากับสังคมวัฒนธรรมได้

1.2 ความแตกต่างทางความคิด ความแตกต่างทางความคิดอันเกิดจากบริบทสังคม วัฒนธรรมที่บุคคลนั้นอาศัยอยู่และมีความแตกต่างด้านภูมิหลังการศึกษาของแต่ละบุคคลหรือไม่ก็เกิดจากตัวบุคคล ไม่ว่าจะเป็นสาเหตุด้านใด ถ้ามีความแตกต่างกันมากก็จะเกิดความตระหนกทางวัฒนธรรม

2. สภาพแวดล้อมของสังคมและประเทศเจ้าบ้าน (Host environment) ความประทับใจแรกพบต่อสังคม/ประเทศเจ้าบ้าน (First impression) ถ้าความประทับใจแรกที่เกิดขึ้นเป็นไปในแง่บวกย่อมช่วยให้บุคคลเกิดความสุขสบายใจที่จะอยู่ในวัฒนธรรมนั้น แต่ถ้าความประทับใจแรกเป็นไปในแง่ลบย่อมทำให้บุคคลไม่ต้องการอยู่ในวัฒนธรรมนั้นต่อไป รวมทั้ง ก่อให้เกิดอคติต่อวัฒนธรรมเจ้าบ้านได้

ดังนั้นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวทางวัฒนธรรม ถือเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการใช้ชีวิตในสังคม ไม่ว่าจะเป็นบุคลิกนิสัย ความแตกต่างทางความคิด และสภาพแวดล้อมของสังคม ช่วยให้เกิดความสุขสบายที่จะอยู่ในวัฒนธรรมนั้น

3.4 อุปสรรคของการปรับตัวทางวัฒนธรรม

อุปสรรคของการปรับตัวทางวัฒนธรรม (เหวย หยู, 2566) มีดังนี้

1. อุปสรรคด้านความรู้ภาษาและวัฒนธรรม ภาษาเป็นเครื่องมือสำหรับการคิดเชิงตรรกะและการสื่อสารของมนุษย์ ดังนั้น อุปสรรค ทางภาษาจึงเป็นอุปสรรคสำคัญในการสื่อสารทางวัฒนธรรม บุคคลมาจากประเทศที่ต่างกัน พูดภาษา ต่างกัน ถึงแม้ว่าเราจะเรียนภาษาของกันและกันได้ แต่ถ้าคำศัพท์หนึ่งมีหลากหลายความหมาย โดยการ พัฒนาของสังคมและภาษา คำศัพท์ที่เราเคยเรียนอาจต่างจากความหมายเดิมหรือมีการเปลี่ยนแปลง

2. อุปสรรคด้านความรู้สึก อารมณ์ความรู้สึกต่อวัฒนธรรมของประเทศเจ้าบ้าน ส่งผลกระทบต่อการปรับตัวด้านวัฒนธรรม

ดังนั้นอุปสรรคของการปรับตัวทางวัฒนธรรม เป็นอุปสรรคที่ทำให้มนุษย์ไม่สามารถปรับตัวทางวัฒนธรรมได้ เช่น ความไม่รู้ภาษาและวัฒนธรรมเพราะภาษาเป็นเครื่องมือที่สำคัญต่อการสื่อสาร และด้านความรู้สึกที่อาจเกิดผลกระทบต่อการปรับตัวทางวัฒนธรรม เป็นต้น

3.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ยุรนนท์ ตามกาล (2559) ศึกษาเรื่อง การปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาชาวลาวและชาวเวียดนามในมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร พบว่า นักศึกษาชาวลาวและชาวเวียดนามมีลักษณะการปรับตัวทางวัฒนธรรมแบบ Bicultural Identity ซึ่งเป็นการรักษาอัตลักษณ์ของกลุ่มชาติพันธุ์ตนเองไว้ มีการรับเอาวัฒนธรรมใหม่หรือวัฒนธรรมหลักมาด้วย และปัจจัยส่งเสริมการปรับตัวทางวัฒนธรรมที่สำคัญที่สุด คือ เพื่อนชาวไทย ปัจจัยอื่น ๆ ได้แก่ ตัวของนักศึกษาเอง อาจารย์และเจ้าหน้าที่ หลักสูตรอบรมภาษา

และวัฒนธรรมไทย การรับสื่อไทย ปัจจัยอุปสรรค ได้แก่ ภาษาและพฤติกรรมเกาะกลุ่มอยู่กับเพื่อนชาติเดียวกัน

ไหมไทย ไชยพันธุ์ (2557) ได้ศึกษาเรื่อง การปรับตัวทางวัฒนธรรมที่ส่งผลต่อความรู้สึก สอดคล้องกลมกลืนในชีวิตของนักศึกษามุสลิมระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พบว่า การปรับตัวทางวัฒนธรรมด้านการใช้ภาษามีความสัมพันธ์ทางลบกับความรู้สึกสอดคล้อง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -.16 การปรับตัวทางวัฒนธรรมด้านการแต่งกาย การปรับตัวทางวัฒนธรรมด้านการปฏิบัติศาสนกิจ การปรับตัวทางวัฒนธรรมด้านการบริโภคอาหาร และการปรับตัวทางวัฒนธรรมด้านการถือศีลอดมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความรู้สึกสอดคล้องกลมกลืนในชีวิต มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .14, .20, .13 และ .34 ตามลำดับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การปรับตัวทางวัฒนธรรมด้านสังคม มีความสัมพันธ์ทางลบกับความรู้สึกสอดคล้องกลมกลืนในชีวิต มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -.09 และการปรับตัวทางวัฒนธรรมด้านการทักทายและการทำความเคารพมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความรู้สึก สอดคล้องกลมกลืนในชีวิตอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .06 ตัวพยากรณ์ที่ดีที่สามารถทำนายความรู้สึกสอดคล้องกลมกลืนในชีวิตของนักศึกษามุสลิมระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา คือ ตัวแปรการปรับตัวทางวัฒนธรรมด้านการถือศีลอด และตัวแปรการปรับตัวทางวัฒนธรรมด้านการใช้ภาษาการปรับตัวทางวัฒนธรรมด้านการถือศีลอด มีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปร เท่ากับ .26 การปรับตัวทางวัฒนธรรมด้านการใช้ภาษา มีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปร เท่ากับ -.06

4. ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับวิทยาลัยเทคนิคลำพูน

วิทยาลัยเทคนิคลำพูน ตั้งอยู่เลขที่ 42 ถนนลำพูน – ป่าซาง ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน รหัสไปรษณีย์ 51000 โทรศัพท์ 0-5351-1073, 0-5356-1029 และโทรสาร 0-5351-0334 Website www.ltc.ac.th E-mail LTC2548@hotmail.com มีเนื้อที่ทั้งสิ้น 38 ไร่ 24 ตารางวา

วิทยาลัยเทคนิคลำพูน ได้จัดตั้งและเริ่มดำเนินการจัดการเรียนการสอนตั้งแต่ปีพุทธศักราช 2482 โดยใช้ชื่อว่า “โรงเรียนช่างไม้ลำพูน” ในปีพุทธศักราช 2510 ได้ร่วมกับโรงเรียนช่างสตรีลำพูน และใช้ชื่อโรงเรียนว่า “โรงเรียนการช่างลำพูน” ในปีพุทธศักราช 2521 ได้เปลี่ยนชื่อเป็น “โรงเรียนเทคนิคลำพูน” และในปีพุทธศักราช 2523 ได้รับการยกฐานะให้เป็น “วิทยาลัยเทคนิคลำพูน” ซึ่งเป็นหน่วยงานราชการ ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เปิดทำการสอนหลักสูตรอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เปิดทำการสอนหลักสูตรอาชีวศึกษา สาขาช่างอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม และ คหกรรม ทั้งระดับ ปวช. และปวส.

ปรัชญา

“เสริมสร้างชีวิตให้ก้าวหน้า มุ่งมั่นพัฒนาสังคม”

ความหมาย บุคคลจะเป็น คนเก่ง ดี มีสุข ได้นั้นจักต้องได้รับการเสริมสร้างความรู้ ทักษะ คุณธรรม จริยธรรม ให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข พร้อมทั้งจะร่วมกันพัฒนาสังคมให้เจริญก้าวหน้า และสันติสุข

ปณิธาน

“วิทยาลัยเทคนิคลำพูนเป็นแหล่งถ่ายทอดความรู้ด้านทางด้าน นักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิค ลำพูนเป็นผู้ฝึกฝนในการพัฒนาตนให้เป็นผู้รู้จริง คิดเป็น ทำได้ สามารถครองตน ครองงาน ด้วยมโนธรรม และมีจิตสำนึกต่อสังคม”

วิสัยทัศน์

“ผลิตนักศึกษาที่มีความรู้ ความชำนาญด้านวิชาชีพตามมาตรฐานสากล และเป็นพลเมืองที่ดีของสังคม”

พันธกิจ

1. ผลิตและพัฒนากำลังคนด้านวิชาชีพในทุกระดับอย่างทั่วถึง
2. ส่งเสริมและพัฒนาการบริหารจัดการอาชีวศึกษาให้มีคุณภาพ ตามมาตรฐานที่กำหนดไว้
3. ให้บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีที่เหมาะสมในการประกอบอาชีพแก่ชุมชน สังคม
4. ส่งเสริมการพัฒนาการเป็นผู้ประกอบการ
5. จัดการศึกษาแบบบูรณาการตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

เอกลักษณ์

“วิทยาลัยแห่งการผลิตกำลังคนด้านวิชาชีพเพื่อพัฒนาสังคม”

อัตลักษณ์

“ผู้เรียนคิดเป็นทำเป็น มีจิตอาสา”

ความหมาย จัดการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจและนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

จุดเน้น

“พัฒนาชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง”

ความหมาย จัดการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจและนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

จุดเด่น

“สถานศึกษาส่งเสริมสิ่งประดิษฐ์และนวัตกรรม”

ความหมาย สถานศึกษาที่ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูและผู้เรียนสร้างสิ่งประดิษฐ์และนวัตกรรม

กลุ่มชาติพันธุ์ของนักศึกษา

วิทยาลัยเทคนิคลำพูน มีนักศึกษาที่มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์เข้ามาศึกษา ได้แก่

1. ชาติพันธุ์ไทยอง เป็นชาติพันธุ์ดั้งเดิมของจังหวัดลำพูน ที่มีวิถีชีวิตที่สืบทอดกันมา ตั้งแต่บรรพบุรุษไม่ว่าจะเป็นทางด้านภาษาของ การแต่งกาย อาหารการกินรวมถึงความผูกพันทั้งทางด้าน ศาสนา คติความเชื่อ ทางล้านนาตลอดจนชาวไทยของจังหวัดลำพูน ยังคงประกอบพิธีกรรมที่สืบทอดกันมา ตั้งแต่ครั้งสมัยโบราณ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงคติความเชื่อดั้งเดิมของคนไท ยอง เมื่อเข้ามาตั้งถิ่นฐานในจังหวัด ลำพูนก็ได้นำเอาศาสนาและความเชื่อดั้งเดิมของตนมาด้วย เป็นสิ่งที่บ่งบอกให้เห็นถึงการสร้างสำนึก “ความเป็นยอง” ที่แสดงออกผ่านวิถีชีวิตและระบบความเชื่อของชาวบ้านในชุมชน

2. ชาติพันธุ์ไทลื้อ จะมีวิถีชีวิตและความเป็นอยู่ที่เรียบง่าย ชยันทำมาหากิน และอยู่รวมกัน เป็นครอบครัวใหญ่ นับถือศาสนาพุทธ มีการเคารพเชื่อฟังผู้อาวุโสกว่า โดยเฉพาะผู้หญิงจะเคารพยกย่อง ผู้ชายมากเป็นพิเศษด้วยความเชื่อว่าผู้ชายเป็นเทพพระ และศรัทธาคาถาอาคมซึ่งถือเป็นของสูง

3. ชาติพันธุ์ไทใหญ่ เป็นกลุ่มคนที่อพยพมาจากประเทศพม่าเข้ามาอาศัยในจังหวัดลำพูน และจังหวัดใกล้เคียง ซึ่งจะมีวิถีชีวิตที่แตกต่างกัน ส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพเกษตรกรรม ก่อสร้าง ค้าขาย เป็นต้น

4. ชาติพันธุ์กะเหรี่ยง จะมีวิถีการดำเนินชีวิตที่ชุมชนพระบาทห้วยต้ม อำเภอลี้ จังหวัด ลำพูน กล่าวคือ เป็นชุมชนกะเหรี่ยงที่อพยพมา มีความตั้งใจที่อยากจะมาอยู่ใกล้ชิดกับครูบาชัยยะวงศา พัฒนา เพื่อจะได้ทำบุญถือศีล ปฏิบัติธรรม และหลังจากนั้นมาก็มีชาวกะเหรี่ยงอพยพเข้ามาเพิ่มมากขึ้น เรื่อย ๆ ไม่ว่าจะมาจากจังหวัดตาก เชียงใหม่ และแม่ฮ่องสอน จึงทำให้ชุมชนแห่งนี้มีความงดงามของวิถี ชีวิตกะเหรี่ยงที่มีต่อพระพุทธศาสนาและชุมชนแห่งนี้ ยังมีวิถีชีวิตที่เรียบง่ายใช้ชีวิตแบบพอเพียง

5. ชาติพันธุ์ม้ง มีวิถีชีวิตความเป็นอยู่แบบเรียบง่าย เพราะคลุกคลีกับธรรมชาติเป็น ส่วนใหญ่ ชีวิตประจำวันของม้ง คือ จะทำไร่ ทำสวน และหารายได้เล็กน้อยเพื่อจุนเจือครอบครัว

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยสหสัมพันธ์ เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวทางวัฒนธรรม ของนักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคลำพูน ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. นิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการของตัวแปร
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร คือ นักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคลำพูน จำนวน 130 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคลำพูน โดยใช้ตารางขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครซีและมอร์แกนได้ จำนวน 97 คน และเพิ่มอีก จำนวน 3 คน เพื่อกันข้อมูลขาดหาย รวมเป็นจำนวน 100 คน โดยวิธีสุ่มอย่างง่ายด้วยการจับฉลาก

2. นิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการของตัวแปร

2.1 การสนับสนุนทางสังคม หมายถึง การที่บุคคลมีการรับรู้ว่าได้รับความรัก ความเอาใจใส่ จากครอบครัว มีความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งในสังคม การได้รับข้อมูลข่าวสาร และการได้รับการสนับสนุนทางด้านสิ่งของ การเงิน การบริการต่างๆ การมีส่วนร่วมกับคนในสังคมเดียวกัน ไม่ว่าจะเป็น พ่อ แม่ เพื่อน หรือบุคคลในสังคม เป็นความสัมพันธ์ของ บุคคลซึ่งมีผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ในทางที่ดี เพื่อให้ เกิดการช่วยเหลือกันในการ เผชิญกับปัญหา ประกอบด้วย 3 ด้าน รายละเอียดดังนี้

2.1.1 การสนับสนุนทางอารมณ์ (Emotional Support) หมายถึง การช่วยเหลือบุคคลทางด้านอารมณ์ ได้แก่ ได้รับความรัก ความเอาใจใส่ การยอมรับ การเห็นใจ ความมั่นใจ มีความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งในสังคมและมองเห็นคุณค่าจากคนอื่น

2.1.2 การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร (Information Support) หมายถึง การที่บุคคลได้รับข้อมูลข่าวสาร รวมทั้งการได้รับคำแนะนำ ที่ช่วยให้เกิดความเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ จนสามารถที่จะปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงได้

2.1.3 การสนับสนุนด้านสิ่งของ (Tangible Support) หมายถึง การที่บุคคลได้รับความช่วยเหลือสิ่งของ เงินทอง การบริการ และบริการต่าง ๆ เพื่อที่จะสามารถเผชิญกับปัญหาได้

2.2 การเห็นคุณค่าในตนเอง หมายถึง การรับรู้ว่าคุณค่า มีความสามารถ ได้รับการยอมรับจากบุคคลรอบข้างทำให้มีการปรับเปลี่ยนทัศนคติที่มีต่อตนเอง มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความเข้าใจชีวิต เข้าใจตนเองและผู้อื่นมากขึ้น ประกอบด้วย 4 ด้าน รายละเอียดดังนี้

2.2.1 ด้านความสามารถ (Copeptence) หมายถึง การรับรู้ถึงความสามารถของตนเอง สามารถเผชิญกับอุปสรรคต่าง ๆ ปรับตัวกับสภาพแวดล้อมได้ และสามารถดำรงชีวิตกับผู้อื่นได้อย่างดี

2.2.2 ด้านความสำคัญ (Significance) หมายถึง การที่บุคคลได้รับการยอมรับอย่างเหมาะสม รู้สึกว่าตนเป็นที่รักของบุคคลอื่น มีประโยชน์และเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวและสังคม

2.2.3 ด้านอำนาจในตัว (Power) หมายถึง บุคคลรู้สึกว่าตนมีอิทธิพลในการควบคุมชีวิตของตนเองและต่อเหตุการณ์ต่างๆ รอบตัว มีความเชื่อมั่นในอำนาจการกระทำของตนว่าจะก่อให้เกิดผลตามที่ต้องการ และมีความสามารถในการกระทำสิ่งต่างๆ ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ได้ด้วยตนเอง

2.2.4 ด้านคุณความดี (Virtue) หมายถึง การที่บุคคลมีทัศนคติที่ดี มองโลกในแง่ดี มีความเอื้อเฟื้อต่อคนอื่น มีความพอใจในชีวิตที่เป็นอยู่ และสามารถอยู่ร่วมกับคนอื่นได้

2.3 การปรับตัวทางวัฒนธรรม หมายถึง การที่บุคคลต้องอยู่ในสภาพสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง ทำให้บุคคลนั้น ต้องพยายามปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ความคิดของตนเองให้เข้ากับสภาพแวดล้อมที่เป็นอยู่ของวัฒนธรรมนั้น เพื่อให้เป็นที่ยอมรับของสังคม และสามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ประกอบด้วย 4 ด้าน รายละเอียดดังนี้

2.3.1 ด้านการศึกษา หมายถึง การที่บุคคลได้รับการศึกษาหรือได้รับทุนการศึกษาที่แตกต่างจากสถานศึกษาเดิม ทำให้บุคคลจำเป็นต้องมีการปรับตัวทางการเรียนให้เข้ากับสภาพสังคมใหม่

2.3.2 ด้านทัศนคติ หมายถึง การที่บุคคลเปิดใจกว้างยอมรับกับวัฒนธรรมใหม่ๆ ที่ต้องเจอ ไม่ยึดติดอยู่กับสิ่งเดิมๆ และเอาตัวเองเป็นที่ตั้ง และพร้อมที่จะปรับตนเองให้เข้ากับวัฒนธรรมใหม่ๆ

2.3.3 ด้านภาษา หมายถึง การที่ได้มีการสื่อสารกับบุคคลอื่นที่ไม่ได้ใช้ภาษาเดียวกัน เพื่อสร้างความเข้าใจระหว่างกัน ทำให้บุคคลนั้นเกิดการเรียนรู้ภาษา และความเข้าใจวัฒนธรรมอื่นมากขึ้น

2.3.4 ด้านสังคม หมายถึง การที่บุคคลมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี เข้ากับเพื่อนได้ดี เคารพในสิทธิของผู้อื่น การช่วยเหลือคนอื่น การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และมีเหตุผลในการแก้ปัญหา จะทำให้บุคคลสามารถอยู่ร่วมกับคนอื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบวัดการสนับสนุนทางสังคม แบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง และแบบวัดการปรับตัวทางวัฒนธรรม ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.1.1 แบบวัดการสนับสนุนทางสังคม เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นจากแนวคิดทฤษฎี และนิยามศัพท์ปฏิบัติการของตัวแปรโดยใช้แนวคิดของ House (House, 1981) โดยอ้างอิงจากผลวิจัยของ ฤติมา รักษารักษ์ (2558) เรื่องอิทธิพลของการสนับสนุนทางสังคม การเห็นคุณค่าในตนเอง และการควบคุมตนเองที่มีต่อความหย่นตัวของนิสิตรอพินิจ ประกอบด้วย ข้อคำถามจำนวน 15 ข้อ โดยมีคำถามเชิงบวก จำนวน 11 ข้อและคำถามเชิงลบ จำนวน 4 ข้อ ลักษณะคำถามจะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ เป็นจริงน้อยที่สุด เป็นจริงน้อย เป็นจริงปานกลาง เป็นจริงมาก และเป็นจริงมากที่สุด

3.1.2 แบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นจากแนวคิดทฤษฎี และนิยามศัพท์ปฏิบัติการของตัวแปรโดยใช้แนวคิดของ Coopersmith (Coopersmith, 1981) โดยอ้างอิงจากผลวิจัยของ ฤติมา รักษารักษ์ (2558) เรื่องอิทธิพลของการสนับสนุนทางสังคม การเห็นคุณค่าในตนเอง และการควบคุมตนเองที่มีต่อความหย่นตัวของนิสิตรอพินิจ ประกอบด้วย ข้อคำถามจำนวน 20 ข้อ โดยมีคำถามเชิงบวก จำนวน 16 ข้อและคำถามเชิงลบ จำนวน 4 ข้อ ลักษณะคำถามจะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ เป็นจริงน้อยที่สุด เป็นจริงน้อย เป็นจริงปานกลาง เป็นจริงมาก และเป็นจริงมากที่สุด

3.1.3 แบบวัดการปรับตัวทางวัฒนธรรม เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นจากแนวคิดทฤษฎี และนิยามศัพท์ปฏิบัติการของตัวแปรโดยใช้แนวคิดของ Hammer (Hammer, 1989) โดยอ้างอิงจากผลวิจัยของ มัญชรี โชติรสฐิติ (2556) เรื่องการปรับตัวข้ามวัฒนธรรมของนักเรียนไทยในต่างประเทศ ประกอบด้วย ข้อคำถามจำนวน 21 ข้อ โดยมีคำถามเชิงบวก จำนวน 16 ข้อและคำถามเชิงลบ จำนวน 5 ข้อ ลักษณะคำถามจะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ เป็นจริงน้อยที่สุด เป็นจริงน้อย เป็นจริงปานกลาง เป็นจริงมาก และเป็นจริงมากที่สุด

3.2 เกณฑ์การให้คะแนนและการแปลผลค่าเฉลี่ย

เกณฑ์การให้คะแนนข้อคำถามของแบบวัดการสนับสนุนทางสังคม แบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง และแบบวัดการปรับตัวทางวัฒนธรรม โดยลักษณะเป็นแบบประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ที่กลุ่มตัวอย่างประเมินตนเองเกี่ยวกับตัวแปรทั้ง 3 ตัวแปร ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นจากการศึกษาข้อคำถามของนิยามศัพท์ปฏิบัติการของตัวแปร แบบวัดการสนับสนุนทางสังคม จำนวน 15 ข้อ โดยแบ่งออกเป็นข้อคำถามเชิงบวก 12 ข้อ และข้อคำถามเชิงลบ 3 ข้อ แบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง จำนวน 20 ข้อ โดยแบ่งออกเป็นข้อคำถามเชิงบวก 16 ข้อ และข้อคำถามเชิงลบ 4 ข้อ และแบบวัดการปรับตัวทางวัฒนธรรม จำนวน 20 ข้อ โดยแบ่งออกเป็นข้อคำถามเชิงบวก 16 ข้อ และข้อคำถามเชิงลบ 4 ข้อ ซึ่งมีรายละเอียดของเกณฑ์ดังนี้

คำตอบ	ข้อคำถามเชิงบวก	ข้อคำถามเชิงลบ
เป็นจริงมากที่สุด	ให้คะแนน 5 คะแนน	ให้คะแนน 1 คะแนน
เป็นจริงมาก	ให้คะแนน 4 คะแนน	ให้คะแนน 2 คะแนน
เป็นจริงปานกลาง	ให้คะแนน 3 คะแนน	ให้คะแนน 3 คะแนน
เป็นจริงน้อย	ให้คะแนน 2 คะแนน	ให้คะแนน 4 คะแนน
เป็นจริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน 1 คะแนน	ให้คะแนน 5 คะแนน

การแปลผล โดยนำคะแนนของผู้ตอบจากแบบวัดทั้ง 3 ข้างต้นของแต่ละคนรวมกันแล้วเฉลี่ย โดยให้ความหมายของคะแนนเฉลี่ย (ไหมไทย ไชยพันธุ์, 2557) ดังนี้

เกณฑ์การแปลผลค่าเฉลี่ยของแบบวัดการสนับสนุนทางสังคม แบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง และแบบวัดการปรับตัวทางวัฒนธรรม โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยเป็น 5 ระดับดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึง การสนับสนุนทางสังคม การเห็นคุณค่าในตนเอง และการปรับตัวทางวัฒนธรรมอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึง การสนับสนุนทางสังคม การเห็นคุณค่าในตนเอง และการปรับตัวทางวัฒนธรรมอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง การสนับสนุนทางสังคม การเห็นคุณค่าในตนเอง และการปรับตัวทางวัฒนธรรมอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง การสนับสนุนทางสังคม การเห็นคุณค่าในตนเอง และการปรับตัวทางวัฒนธรรมอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง การสนับสนุนทางสังคม การเห็นคุณค่าในตนเอง และการปรับตัวทางวัฒนธรรมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.3 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

3.3.1 ผู้วิจัยศึกษาแนวทางการพัฒนาเครื่องมือ จากตำรา เอกสาร และงานวิจัยต่าง ๆ เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดและเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยและกำหนดนิยามปฏิบัติการของตัวแปร การสนับสนุนทางสังคม ตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเอง และตัวแปรการปรับตัวทางวัฒนธรรม เพื่อให้ สำหรับการรวบรวมข้อมูลโดยปรึกษาขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ เพื่อให้ได้ เครื่องมือที่ดี เหมาะสมและมีคุณภาพสำหรับใช้ในการศึกษาค้นคว้าอิสระ

3.3.2 ผู้วิจัยดำเนินการพัฒนาเครื่องมือ (ฉบับร่าง) เพื่อใช้เป็นแบบวัดตัวแปรต้นและ แบบวัดตัวแปรตาม โดยแบบวัดตัวแปรต้น ได้แก่ แบบวัดการสนับสนุนทางสังคม แบบวัดการเห็นคุณค่าใน ตนเอง และแบบวัดตัวแปรตาม คือ แบบวัดการปรับตัวทางวัฒนธรรมตามนิยามศัพท์ปฏิบัติการของทั้ง 3 ตัวแปรไว้อย่างชัดเจน

3.3.3 ผู้วิจัยปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระและผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน โดยผู้วิจัยได้นำเสนอเครื่องมือ (แบบวัดฉบับร่าง) ที่ได้พัฒนาขึ้นต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจ แก้ไข และ ขอข้อเสนอแนะในการพิจารณาด้านเนื้อหาสาระและวิธีการ เพื่อปรับปรุงความถูกต้องเหมาะสมของแบบวัด หลังจากนั้นได้นำเครื่องมือที่พัฒนาขึ้น เสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน (ภาคผนวก ง) เพื่อพิจารณา ความเหมาะสมของข้อคำถามและตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ถ้าได้ เกณฑ์มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 แสดงว่า ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าข้อคำถามนั้นมีความหมายตรงตามเนื้อหาที่วัด และ สามารถนำไปใช้ได้ (ภาคผนวก ง)

ระดับค่าคะแนน	ระดับความคิดเห็น
+1	หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับเนื้อหาที่จะวัด
0	หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับเนื้อหาที่จะวัด
-1	หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับเนื้อหาที่จะวัด

ทั้งนี้พบว่า แบบวัดการสนับสนุนทางสังคมมีค่าดัชนีความสอดคล้องทั้งฉบับ ระหว่าง 0.67-1 ส่วนแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองมีค่าดัชนีความสอดคล้องทั้งฉบับระหว่าง 0.67-1 และ แบบวัดการปรับตัวทางวัฒนธรรมมีค่าดัชนีความสอดคล้องทั้งฉบับระหว่าง 0.67-1 (ภาคผนวก ง)

3.3.4 ผู้วิจัยพิจารณาและปรับปรุงเครื่องมือตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน ก่อนนำไปทดลองใช้ (Try out) กับนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคลำพูนที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน จากนั้นนำมาคำนวณหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อและค่าความเที่ยงทั้งฉบับ (Cronbach's Alpha) โดยแบบวัดการสนับสนุนทางสังคมมีค่าความเที่ยงทั้งฉบับเท่ากับ 0.86 แบบวัดการเห็นคุณค่าใน ตนเองมีค่าความเที่ยงทั้งฉบับเท่ากับ 0.85 และแบบวัดการปรับตัวทางสังคมมีค่าความเที่ยงทั้งฉบับเท่ากับ 0.88

3.3.5 ผู้วิจัยพิจารณาค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบวัดเมื่อแปลผลแล้ว พบว่า แบบวัดการสนับสนุนทางสังคม ผ่านเกณฑ์ทั้งหมด 15 ข้อ แบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง ผ่านเกณฑ์ทั้งหมด 20 ข้อ และแบบวัดการปรับตัวทางวัฒนธรรม ไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 1 ข้อ จากจำนวนข้อคำถามทั้งหมด 21 ข้อ ผู้วิจัยจึงขอข้อเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษาพร้อมปรับข้อคำถาม โดยแบ่งออกเป็น 3 แบบวัด ได้แก่ 1) แบบวัดการสนับสนุนทางสังคม มีค่าอำนาจรายชื่อระหว่าง 0.29-0.82 2) แบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง มีค่าอำนาจรายชื่อระหว่าง 0.20-0.83 และ 3) แบบวัดการปรับตัวทางวัฒนธรรม มีค่าอำนาจรายชื่อระหว่าง 0.20-0.90 โดยเกณฑ์ที่สามารถนำไปใช้ได้ คือ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป (ภาคผนวก จ)

3.3.6 ผู้วิจัยจัดทำแบบวัดฉบับสมบูรณ์ จำนวน 56 ข้อ โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ประกอบด้วย ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล จำนวน 4 ข้อ ตอนที่ 2 แบบวัดการสนับสนุนทางสังคม จำนวน 15 ข้อ ตอนที่ 3 แบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง จำนวน 20 ข้อ และ ตอนที่ 4 แบบวัดการปรับตัวทางวัฒนธรรม จำนวน 21 ข้อ ตัดออก 1 ข้อ คงเหลือ 20 ข้อ เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับตัวอย่างจริงเป็นลำดับต่อไป

4. การรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการรวบรวมข้อมูลโดยวิธีการและลำดับขั้นตอน ดังนี้

4.1 ผู้วิจัยขอหนังสืออนุญาตเก็บข้อมูลวิจัยจากสาขาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัย-ธรรมาธิราช ถึงผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคลำพูน เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับงานวิจัยในครั้งนี้ หลังจากผู้วิจัยได้รับการตอบรับอนุญาต ผู้วิจัยเข้าพบกลุ่มตัวอย่าง เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์และขอความร่วมมือในการวิจัย

4.2 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคลำพูน จำนวน 100 คน โดยให้นักศึกษาตอบแบบวัดออนไลน์ ประกอบด้วย ข้อมูลทั่วไป แบบวัดการสนับสนุนทางสังคม แบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง และแบบวัดการปรับตัวทางวัฒนธรรม

4.3 ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูล และนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ไปเขียนสรุปการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะในรายงานการวิจัยเป็นลำดับต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

5.1 ข้อมูลทั่วไป วิเคราะห์โดยหาค่าความถี่และค่าร้อยละ

5.2 ระดับการปรับตัวทางวัฒนธรรม การสนับสนุนทางสังคม และการเห็นคุณค่าในตนเอง
วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5.3 สมการทำนายปัจจัยการสนับสนุนทางสังคม การเห็นคุณค่าในตนเอง ที่มีผลต่อการ
ปรับตัวทางวัฒนธรรม โดยใช้สถิติการถดถอยพหุคูณ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษา
กลุ่มชาติพันธุ์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคลำพูน ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์
ข้อมูล โดยแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประเภทกลุ่มชาติพันธุ์ เพศ อาศัย
อยู่ และสถานภาพบิดามารดา
2. ผลการวิเคราะห์ระดับของตัวแปร คือ การสนับสนุนทางสังคม การเห็นคุณค่าในตนเอง
และการปรับตัวทางวัฒนธรรม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐาน

การสนับสนุนทางสังคมและการเห็นคุณค่าในตนเอง อย่างน้อย 1 ตัวแปร ส่งผลต่อการปรับตัว
ทางวัฒนธรรมของนักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคลำพูน

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ เพื่อให้เข้าใจได้ตรงกันผู้วิจัยขอใช้สัญลักษณ์ใน
การวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
M	แทน	ค่าเฉลี่ย
SD	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
df	แทน	ค่าองศาอิสระ
SS	แทน	ผลรวมกำลังสอง
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยผลบวกกำลังสอง
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R ²	แทน	กำลังสองของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
SE _{es}	แทน	ความคาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปของคะแนนดิบ
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปของคะแนนมาตรฐาน
a	แทน	ค่าคงที่

Y'	แทน สมการทำนายการปรับตัวทางวัฒนธรรมในรูปคะแนนดิบ
Z'	แทน สมการทำนายการปรับตัวทางวัฒนธรรมในรูปคะแนนมาตรฐาน
**	แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1
X_1	แทน การสนับสนุนทางสังคม
X_2	แทน การเห็นคุณค่าในตนเอง
Y_1	แทน การปรับตัวทางวัฒนธรรม

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน

1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประเภทกลุ่มชาติพันธุ์ เพศ อาศัยอยู่ สถานภาพบิดามารดา

จากแบบสอบถามของนักศึกษาจากกลุ่มชาติพันธุ์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคลำพูน จำนวน 100 คน โดยกลุ่มตัวอย่างได้ตอบแบบวัดและส่งกลับคืนมาทั้งหมด คิดเป็น ร้อยละ 100 มีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 4.1 ความถี่และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ประเภทกลุ่มชาติพันธุ์		
ไทยอง	23	23.0
ไทยลื้อ	3	3.0
ไทใหญ่	44	44.0
กะเหรี่ยง	23	23.0
ม้ง	5	5.0
อื่น ๆ...(ลัวะ)	2	2.0
รวม	100	100
เพศ		
ชาย	67	67.0
หญิง	33	33.0
รวม	100	100

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
อาศัยอยู่		
หอพัก	41	41.0
บ้าน	34	34.0
บ้านเช่า	16	16.0
อื่นๆ...(วัด)	9	9.0
รวม	100	100
สถานภาพบิดามารดา		
อยู่ด้วยกัน	60	60.0
แยกกันอยู่	18	18.0
หย่าร้าง	14	14.0
บิดาเสียชีวิต	7	7.0
มารดาเสียชีวิต	1	1.0
รวม	100	100

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง สามารถอธิบายได้ดังนี้
 ประเภทกลุ่มชาติพันธุ์ของกลุ่มตัวอย่าง มากที่สุด คือ กลุ่มชาติพันธุ์ไทใหญ่ จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 44.0 รองลงมา คือ กลุ่มชาติพันธุ์ไทยอง จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 23.0 กลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 23.0 กลุ่มชาติพันธุ์ม้ง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0 กลุ่มชาติพันธุ์ไทลื้อ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0 และลำดับสุดท้าย คือ กลุ่มชาติพันธุ์ลัวะ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 67.0 และเพศหญิง จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 33.0

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่หอพัก จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 41.0 รองลงมาอยู่บ้าน จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 34.0 อยู่บ้านเช่า จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 16.0 และลำดับสุดท้ายอยู่ วัด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 9.0

สถานภาพบิดามารดาของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 60.0 รองลงมาบิดามารดาแยกกันอยู่ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 18.0 บิดามารดาหย่าร้าง จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 16.0 บิดาเสียชีวิต จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 7.0 และลำดับสุดท้ายมารดาเสียชีวิต จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0

1.2 ผลการวิเคราะห์สถิติพื้นฐานของตัวแปรต้นและตัวแปรตาม

ตารางที่ 4.2 การวิเคราะห์สถิติพื้นฐานและระดับตัวแปรต้นและตัวแปรตาม

ตัวแปร	M	SD	แปลผล
1. การสนับสนุนทางสังคม			
1.1 ด้านอารมณ์	3.86	0.61	มาก
1.2 ด้านข้อมูลข่าวสาร	3.96	0.66	มาก
1.3 ด้านสิ่งของ	3.28	0.71	ปานกลาง
รวม	3.70	0.52	มาก
2. การเห็นคุณค่าในตนเอง			
2.1 ด้านความสามารถ	3.93	0.56	มาก
2.2 ด้านความสำคัญ	3.92	0.70	มาก
2.3 ด้านอำนาจในตัว	3.29	0.63	ปานกลาง
2.4 ด้านคุณงามความดี	3.96	0.66	มาก
รวม	3.77	0.49	มาก
3. การปรับตัวทางวัฒนธรรม			
3.1 ด้านการศึกษา	3.74	0.56	มาก
3.2 ด้านทัศนคติ	4.00	0.67	มาก
3.3 ด้านภาษา	3.84	0.84	มาก
3.4 ด้านสังคม	3.70	0.54	มาก
รวม	3.81	0.52	มาก

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ค่าเฉลี่ยโดยรวมของการสนับสนุนทางสังคม การเห็นคุณค่าในตนเอง และการปรับตัวทางวัฒนธรรม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด คือ การปรับตัวทางวัฒนธรรมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 ($SD = 0.52$) รองลงมา คือ การเห็น

คุณค่าในตนเอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 ($SD = 0.49$) และน้อยที่สุด คือ การสนับสนุนทางสังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 ($SD = 0.52$)

เมื่อวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยโดยแยกรายด้านและเรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดของตัวแปรการสนับสนุนทางสังคม พบว่า ด้านข้อมูลข่าวสาร มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 3.96 ($SD = 0.66$) รองลงมา คือ ด้านอารมณ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 ($SD = 0.61$) และน้อยที่สุด คือ ด้านสิ่งของ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.28 ($SD = 0.71$) ส่วนตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเอง พบว่า ด้านคุณงามความดี มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 3.96 ($SD = 0.66$) รองลงมา คือ ด้านความสามารถ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 ($SD = 0.56$) ด้านความสำคัญ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 ($SD = 0.70$) และน้อยที่สุด ด้านอำนาจในตัว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.29 ($SD = 0.63$) และตัวแปรการปรับตัวทางวัฒนธรรม พบว่า ด้านทัศนคติ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 4.00 ($SD = 0.67$) รองลงมาคือด้านภาษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 ($SD = 0.84$) ด้านการศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 ($SD = 0.56$) และน้อยที่สุด คือ ด้านสังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 ($SD = 0.54$)

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐาน

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้น 2 ตัวแปร คือ การสนับสนุนทางสังคมและการเห็นคุณค่าในตนเอง และตัวแปรตาม คือ การปรับตัวทางวัฒนธรรม ดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนทางสังคม การเห็นคุณค่าในตนเอง และการปรับตัวทางวัฒนธรรม

ตัวแปร	Y_1	X_1	X_2
Y_1	1		
X_1	.60**	1	
X_2	0.71**	0.65	1

** $p < .01$

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ตัวแปรทั้ง 2 ตัว คือ การสนับสนุนทางสังคม (X_1) และการเห็นคุณค่าในตนเอง (X_2) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวทางวัฒนธรรม (Y_1) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.60 และ 0.71 ตามลำดับ

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ตัวแปรต้นทั้ง 2 ตัว คือ การสนับสนุนทางสังคม (X_1) และการเห็นคุณค่าในตนเอง (X_2) มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม คือ การปรับตัวทางวัฒนธรรม (Y_1) ผู้วิจัยจึงนำตัวแปรทั้ง 2 ตัว มาวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter multiple regression analysis) ดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 การวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณของตัวแปรต้น คือ การสนับสนุนทางสังคมและการเห็นคุณค่าในตนเองที่ส่งผลต่อการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคลำพูน

ค่าความแปรปรวน	df	SS	MS	F
Regression	2	14.09	7.05	55.91**
Residual	97	12.23	0.13	
Total	99	26.32		

** $p < .01$

จากตารางที่ 4.4 พบว่า การปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคลำพูน มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับตัวแปรการสนับสนุนทางสังคมและการเห็นคุณค่าในตนเองอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ดังนั้นสรุปได้ว่า ตัวแปรการสนับสนุนทางสังคมและตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเองเป็นตัวแปรที่สามารถทำนายการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคลำพูน ผู้วิจัยจึงคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) และค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (R^2) และสมการทำนายการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคลำพูน เป็นลำดับต่อไป

ตารางที่ 4.5 การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ และค่าสัมประสิทธิ์การทำนายการปรับตัวทางวัฒนธรรม

ตัวแปรทำนาย	R	R^2	Adj R^2	SE_{es}	F
$X_2 X_1$	0.73	0.54	0.53	0.36	55.91**

$p < .0$

จากตารางที่ 4.5 พบว่า การเห็นคุณค่าในตนเอง (X_2) และการสนับสนุนทางสังคม (X_1) ส่งผลต่อการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาในกลุ่มชาติพันธุ์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคลำพูน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยตัวแปรทั้ง 2 ตัว สามารถร่วมกันอธิบาย การผันแปรการปรับตัวทางวัฒนธรรมได้ร้อยละ 54 และมีความคลาดเคลื่อนในการทำนายเท่ากับ 0.36 ($R^2 = 0.54$, $SE_{es} = 0.36$)

ตารางที่ 4.6 การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์การถดถอยพหุคูณของการปรับตัวทางวัฒนธรรมของ นักศึกษาในกลุ่มชาติพันธุ์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคลำพูน

ตัวแปร	b	β	t	sig.
constant	0.72		2.42**	0.02
การเห็นคุณค่าในตนเอง (X_2)	0.58	0.55	5.98**	0.00
การสนับสนุนทางสังคม (X_1)	0.25	0.25	2.71**	0.01

$p < .01$

จากตารางที่ 4.6 พบว่า การเห็นคุณค่าในตนเอง (X_2) และการสนับสนุนทางสังคม (X_1) สามารถร่วมกันทำนายการปรับตัวทางวัฒนธรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเอง (X_2) และการสนับสนุนทางสังคม (X_1) ลงในรูปแบบคะแนนดิบของการศึกษา สมการทำนายการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาในกลุ่มชาติพันธุ์ ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคลำพูน ในรูปคะแนนดิบ คือ

$$Y' = a + b_2X_2 + b_1X_1$$

ดังนั้น สามารถเขียนสมการทำนายในรูปคะแนนดิบได้ ดังนี้

$$Y' = 0.72 + 0.58 X_2 + 0.25 X_1$$

เมื่อแปลงค่าคะแนนดิบเป็นคะแนนมาตรฐาน จะได้สมการทำนายการปรับตัวทาง
 วัฒนธรรมของนักศึกษาในกลุ่มชาติพันธุ์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคลำพูน ในรูป
 คะแนนมาตรฐาน คือ

$$Z' = \beta X_2 + \beta X_1$$

ดังนั้น สามารถเขียนสมการทำนายในรูปคะแนนมาตรฐานได้ ดังนี้

$$Z' = 0.55X_2 + 0.25X_1$$

จากผลวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter multiple regression analysis) สรุปได้ว่า
 การเห็นคุณค่าในตนเองและการสนับสนุนทางสังคมส่งผลต่อการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษา
 กลุ่มชาติพันธุ์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคลำพูน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01
 กล่าวได้ว่า เมื่อการเห็นคุณค่าในตนเองและการสนับสนุนทางสังคมเพิ่มขึ้น ส่งผลให้การปรับตัว
 ทางวัฒนธรรมของนักศึกษาในกลุ่มชาติพันธุ์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคลำพูน
 เพิ่มขึ้นด้วย

ดังนั้น จากสมมติฐานการวิจัย คือ การสนับสนุนทางสังคมและการเห็นคุณค่าในตนเอง
 อย่างน้อย 1 ตัวแปรส่งผลต่อการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาในกลุ่มชาติพันธุ์ ระดับประกาศนียบัตร
 วิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคลำพูน และจากผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter multiple
 regression analysis) เพื่อสร้างสมการทำนายการปรับตัวทางวัฒนธรรม สรุปได้ว่า ทั้ง 2 ตัวแปร สามารถ
 ร่วมกันทำนายการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาในกลุ่มชาติพันธุ์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
 วิทยาลัยเทคนิคลำพูน ได้ร้อยละ 54 จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาจากกลุ่มชาติพันธุ์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคลำพูน ผลการศึกษานำมาสรุปการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.1.1 เพื่อศึกษาระดับการสนับสนุนทางสังคม การเห็นคุณค่าในตนเอง และการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาจากกลุ่มชาติพันธุ์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคลำพูน

1.1.2 เพื่อสร้างสมการทำนายการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาจากกลุ่มชาติพันธุ์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคลำพูน

1.2 สมมติฐานการวิจัย

การสนับสนุนทางสังคมและการเห็นคุณค่าในตนเองอย่างน้อย 1 ตัวแปร ส่งผลต่อการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาจากกลุ่มชาติพันธุ์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคลำพูน

1.3 ขอบเขตการวิจัย

1.3.1 ประชากร

ประชากร ได้แก่ นักศึกษาจากกลุ่มชาติพันธุ์ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคลำพูน จำนวน 130 คน

1.3.2 ตัวแปร

ตัวแปรที่จะศึกษา ประกอบด้วย ตัวแปรต้น ได้แก่ การสนับสนุนทางสังคม แบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านอารมณ์ 2) ด้านข้อมูลข่าวสาร และ 3) ด้านสิ่งของ และการเห็นคุณค่าในตนเอง แบ่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านความสามารถ 2) ด้านความสำคัญ 3) ด้านอำนาจในตัว และ 4) ด้านคุณความดี และตัวแปรตาม ได้แก่ การปรับตัวทางวัฒนธรรม แบ่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการศึกษา 2) ด้านทัศนคติ 3) ด้านภาษา และ 4) ด้านสังคม

1.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบวัดการสนับสนุนทางสังคม แบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง และแบบวัดการปรับตัวทางวัฒนธรรม ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน ซึ่งมี 4 ข้อ ประกอบด้วย ชาติพันธุ์ เพศ อาศัยอยู่ และสถานภาพ บิดามารดา

ตอนที่ 2 แบบวัดการสนับสนุนทางสังคม เป็นแบบวัดที่มีลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ โดยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านอารมณ์ จำนวน 5 ข้อ ด้านข้อมูลข่าวสาร จำนวน 5 ข้อ และด้านสิ่งของ จำนวน 5 ข้อ มีค่าความเที่ยงทั้งฉบับเท่ากับ 0.86

ตอนที่ 3 แบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง เป็นแบบวัดที่มีลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ โดยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความสามารถ จำนวน 5 ข้อ ด้านความสำคัญ จำนวน 5 ข้อ ด้านอำนาจในตัว 5 ข้อ และด้านคุณงามความดี จำนวน 5 ข้อ มีค่าความเที่ยงทั้งฉบับเท่ากับ 0.85

ตอนที่ 4 แบบวัดการปรับตัวทางวัฒนธรรม เป็นแบบวัดที่มีลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ โดยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการศึกษา จำนวน 6 ข้อ ด้านทัศนคติ จำนวน 5 ข้อ ด้านภาษา จำนวน 4 ข้อ และด้านสังคม จำนวน 5 ข้อ มีค่าความเที่ยงทั้งฉบับเท่ากับ 0.88

1.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูล โดยมีลำดับขั้น ดังนี้

1.5.1 ผู้วิจัยขอหนังสืออนุญาตเก็บข้อมูลวิจัย หลังจากผู้วิจัยได้รับการตอบรับอนุญาต ผู้วิจัยเข้าพบกลุ่มตัวอย่าง เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์และขอความร่วมมือในการวิจัย

1.5.2 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคลำพูน จำนวน 100 คน

1.5.3 ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูล และนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ไปเขียนสรุปการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะในรายงานการวิจัยเป็นลำดับต่อไป

1.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติของงานวิจัยนี้ ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติการแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการถดถอยพหุคูณ

1.7 สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ระดับการสนับสนุนทางสังคม การเห็นคุณค่าในตนเอง และการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคลำพูน และ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาในกลุ่มชาติพันธุ์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคลำพูน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.7.1 ผลการวิเคราะห์ระดับการสนับสนุนทางสังคม การเห็นคุณค่าในตนเอง และการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาในกลุ่มชาติพันธุ์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคลำพูน พบว่า การปรับตัวทางวัฒนธรรมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($M = 3.81, SD = 0.52$) รองลงมา คือ การเห็นคุณค่าในตนเอง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($M = 3.77, SD = 0.49$) และตัวแปรที่มีระดับน้อยที่สุด คือ การสนับสนุนทางสังคม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($M = 3.70, SD = 0.52$)

1.7.2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาในกลุ่มชาติพันธุ์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคลำพูน พบว่า ปัจจัยการเห็นคุณค่าในตนเองและการสนับสนุนทางสังคมส่งผลต่อการปรับตัวทางวัฒนธรรมในทางบวก และสามารถทำนายการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาในกลุ่มชาติพันธุ์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคลำพูน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยสามารถเขียนเป็นสมการทำนายการปรับตัวทางวัฒนธรรมในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ $Z' = 0.55X_2 + 0.25X_1$ และสามารถร่วมกันทำนายการปรับตัวทางวัฒนธรรมได้ร้อยละ 54

2. อภิปรายผล

จากการศึกษาสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 ผลการวิเคราะห์ระดับการสนับสนุนทางสังคม การเห็นคุณค่าในตนเอง และการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาในกลุ่มชาติพันธุ์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคลำพูน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาในกลุ่มชาติพันธุ์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคลำพูน มีการสนับสนุนทางสังคม การเห็นคุณค่าในตนเอง และการปรับตัวทางวัฒนธรรมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากลักษณะของนักศึกษาในกลุ่มชาติพันธุ์ในวิทยาลัยเทคนิคลำพูนที่มีความหลากหลายทั้งด้านวิถีชีวิตความเป็นอยู่ ภาษา และวัฒนธรรม นักศึกษายังได้รับการสนับสนุนอย่างเหมาะสม เช่น ด้านทุนการศึกษา ด้านข้อมูลข่าวสาร ทั้งการได้รับความรัก การดูแลเอาใจใส่ การยอมรับ จากคนในครอบครัว และบุคคลรอบข้าง ได้รับข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ สามารถนำข้อมูลข่าวสารมาเป็นแนวทางในการปรับตัว ซึ่งทำให้นักศึกษามองเห็นคุณค่าในตนเองมากขึ้น ทั้งด้านความสามารถ ด้านความสำคัญด้านอำนาจในตัว และด้านคุณความดี ส่งผลให้นักศึกษาสามารถปรับตัวทางวัฒนธรรมกับสังคมใหม่ที่ต่างจากสังคมเดิมได้ และส่งผลให้นักศึกษาในกลุ่มชาติพันธุ์มีการสนับสนุนทางสังคม การเห็นคุณค่าในตนเอง และการปรับตัวทางวัฒนธรรมอยู่ในระดับมาก

จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า การปรับตัวทางวัฒนธรรมมีความสำคัญต่อนักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์อย่างมาก ดังงานวิจัยของ วิลาสินี สุกกา (2562) ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามุสลิมจำเป็นต้องปรับตัวในการดำเนินชีวิตประจำวันท่ามกลางวัฒนธรรมที่แตกต่างจากเดิมเพื่อให้ดำเนินชีวิตได้อย่างเหมาะสม มีความเข้าใจและไม่ขัดกับหลักทางศาสนา ประสบการณ์ส่วนตัว ถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้สามารถปรับตัวได้ดีเมื่อต้องมาอยู่ต่างถิ่น สอดคล้องกับงานวิจัยของ มุกทอง ทิพย์มณี (2562) พบว่านักเรียนประถมศึกษาที่มีการสนับสนุนทางสังคมอยู่ในระดับสูงจะมีการปรับตัวทางสังคมอยู่ในระดับสูงเช่นกัน นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยที่สนับสนุนการเห็นคุณค่าในตนเองส่งผลต่อการปรับตัวทางวัฒนธรรม ดังเช่น งานวิจัยของ อัจฉรวรรณ จันทร์เพ็ญศรี (2561) พบว่า การเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับการปรับตัวในสังคมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 จากการเห็นความสามารถในการช่วยเหลือดูแลตนเองและสิ่งแวดล้อมในการศึกษา และเป็นผลจากความสำเร็จทางการศึกษาที่สะท้อนถึงการปรับตัวในสังคม โดยจะเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาตามที่ได้เรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ ๆ เข้ามา

2.2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการสนับสนุนทางสังคมและการเห็นคุณค่าในตนเองอย่างน้อย 1 ตัวแปร ส่งผลต่อการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคลำพูน

การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์พบว่า ตัวแปรทั้ง 2 ตัว คือ การสนับสนุนทางสังคม และการเห็นคุณค่าในตนเองมีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับการปรับตัวทางวัฒนธรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสามารถร่วมกันอธิบายการผันแปรการปรับตัวทางวัฒนธรรมได้ร้อยละ 54 โดยผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ตั้งไว้ เนื่องจากนักศึกษาได้รับการสนับสนุนจากครอบครัว สถานศึกษา กลุ่มเพื่อนชาติพันธุ์ และบุคคลรอบข้างเป็นอย่างดีทั้งเรื่องการได้รับความรัก ความเอาใจใส่จากครอบครัว มีความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งในสังคม การได้รับข้อมูลข่าวสาร และการได้รับการสนับสนุนทางด้านสิ่งของ การเงิน การบริการต่างๆ และมีการเห็นคุณค่าในตนเองจากการรับรู้ว่าตนเองมีคุณค่า มีความสามารถ ได้รับการยอมรับจากบุคคลรอบข้างทำให้มีการปรับเปลี่ยนทัศนคติที่มีต่อตนเอง มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความเข้าใจชีวิต เข้าใจตนเองและผู้อื่น จึงทำให้นักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ สามารถปรับตัวทางวัฒนธรรมกับสังคมใหม่ได้ดี ซึ่งสอดคล้องกับ Housc (1981) กล่าวว่า การสนับสนุนทางสังคมเป็นสิ่งที่ผู้รับได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมได้รับความช่วยเหลือทางด้านข้อมูลข่าวสาร วัตถุประสงค์ของ หรือการสนับสนุนทางด้านจิตใจจากผู้ให้การสนับสนุน ได้รับความรักการดูแลเอาใจใส่จากคนในครอบครัว ได้รับการปรึกษา แก้ไขปัญหาที่ถูกต้อง ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ และได้รับกำลังใจตลอดจนมิตรภาพที่ดีจากบุคคลรอบข้าง ก็สามารถฝ่าฟันอุปสรรคที่เกิดขึ้นและปรับตัวดำเนินชีวิตต่อไปอย่างปกติสุข และตามแนวคิดของ Coopersmith (1981) ได้กล่าวไว้ว่า การเห็นคุณค่าของตนเอง คือ การรับรู้ความสามารถของตนเอง การได้รับการยอมรับจนส่งผลให้มีการปรับเปลี่ยนทัศนคติของตนเองไปในทางที่ดี เกิดความเชื่อมั่นในตนเองเพิ่มขึ้น ซึ่งส่งผลให้บุคคลประสบความสำเร็จและรู้สึกเห็นคุณค่าใน

ตนเอง ซึ่งทั้ง 2 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายการปรับตัวทางวัฒนธรรม โดยอาศัยแนวคิดของมัญชรี โชติรสสุติ (2556) ที่กล่าวว่า บุคคลจะมีชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข จะต้องมีการเรียนรู้ มีทักษะในการดำเนินชีวิต มีความสามารถในการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีกับบุคคลอื่น การได้รับการสนับสนุนทางการศึกษา ทางอาชีพ ทางสังคม และยอมรับในคุณค่าของตนเอง ก็สามารถปรับตัวให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขและมีคุณค่า

ผลการวิจัยสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ฤติมา รักษารักษ์ (2558) พบว่า การสนับสนุนทางสังคมด้านข้อมูลข่าวสารและด้านอารมณ์ การควบคุมตนเองด้านอารมณ์ การเห็นคุณค่าในตนเองด้านการมีอำนาจในตน ด้านการมีความสำคัญ ด้านการมีคุณความดี และด้านการมีความสามารถร่วมกันมีอิทธิพลทางบวกต่อความหย่นตัวของนิสิตรอพินิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งมีการวางแผนด้านการเรียนเพื่อให้ผ่านพ้นวิกฤตและเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาการเรียน การดำเนินชีวิต การพัฒนาตนเอง และนำไปสู่การปรับตัวทางวัฒนธรรม เพื่อมุ่งสู่เป้าหมายที่ประสบความสำเร็จทางการศึกษาในอนาคต ผลวิจัยของไพศาล แยมวงษ์ (2555) พบว่า การสนับสนุนทางสังคมมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับมากกับความพึงพอใจในชีวิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 จากการที่นักศึกษาได้รับความช่วยเหลือหรือการส่งเสริมให้เกิดความเป็นอยู่ที่ดี ทั้งจากวิทยาลัย ครอบครัว เพื่อน และคนรอบข้าง ก็จะทำให้สามารถปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมที่มีความหลายหลายในวิทยาลัยและช่วยให้มีความสุขความพอใจมากขึ้น และผลวิจัยของพลเทพ พูนพล (2558) พบว่า การสนับสนุนทางสังคมมีอิทธิพลทางตรงต่อการปรับตัวของนักศึกษาจากประเทศกลุ่มอาเซียน ช่วยลดความเครียดในการเผชิญปัญหาใหม่ ๆ และส่งเสริมให้สามารถปรับตัวข้ามวัฒนธรรมได้

และผลการวิจัยที่สอดคล้องกับตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเองของณัชชาเนศ คู่เคียง (2562) พบว่า การเห็นคุณค่าในตัวเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความแข็งแกร่งของจิตใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าถ้ามีการเห็นคุณค่าในตัวเองมาก ก็จะมีความแข็งแกร่งทางจิตใจมาก ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการปรับตัวทางอารมณ์ สังคม การเรียนรู้และเป็นพื้นฐานของการมองชีวิต สามารถเผชิญกับอุปสรรคที่ผ่านเข้ามาในชีวิตได้ อภิวัฒน์ แก่นจำปา (2560) พบว่า ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกมีความสัมพันธ์กับระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเป็นเชิงบวก นั่นคือ เด็กและเยาวชนที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกสูง เช่น ด้านความสามารถทั่วไป ด้านอารมณ์ ด้านปัญหาสุขภาพจิต ด้านความสัมพันธ์กับพ่อแม่ โรงเรียน และกลุ่มเพื่อน ก็จะมีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองสูงเพิ่มขึ้นด้วย และงานวิจัยของ สุธนีย์ ลิกขะไชย (2554) พบว่า หลังจากการเข้าโปรแกรมพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเอง พบว่านักเรียนมีการเห็นคุณค่าในตนเองโดยรวมเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเกิดจากการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว และสภาพแวดล้อมต่างๆ การได้รับความรัก ความไว้วางใจจากคนรอบข้าง และมีความรู้สึกต่อตนเองในทางบวก ก็จะทำให้สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมอื่นได้มากขึ้น

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

3.1.1 จากผลการวิจัยพบว่าการสนับสนุนทางสังคม การเห็นคุณค่าในตนเอง และการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาจากกลุ่มชาติพันธุ์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคลำพูน อยู่ในระดับมาก ดังนั้นวิทยาลัยและผู้เกี่ยวข้องควรส่งเสริมและพัฒนาด้วยการจัดโครงการหรือกิจกรรมแนะแนว หรือโปรแกรมให้บริการปรึกษาเชิงจิตวิทยาและกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้ระดับการสนับสนุนทางสังคม การเห็นคุณค่าในตนเอง การปรับตัวทางวัฒนธรรมให้คงอยู่และเพิ่มมากขึ้น

3.1.2 การสนับสนุนทางสังคม การเห็นคุณค่าในตนเองสามารถร่วมทำนายนการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาจากกลุ่มชาติพันธุ์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคลำพูน ดังนั้นวิทยาลัยและผู้เกี่ยวข้องควรส่งเสริมการจัดกิจกรรมแนะแนวและโปรแกรมการปรึกษาเชิงจิตวิทยา เพื่อช่วยให้นักศึกษาจากกลุ่มชาติพันธุ์สามารถปรับตัวทางวัฒนธรรมได้เพิ่มมากยิ่งขึ้น

3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 ผู้บริหารสถานศึกษา บุคลากรที่เกี่ยวข้อง และผู้ที่สนใจควรศึกษาข้อจำกัด สภาพปัญหา หรืออุปสรรคของนักศึกษาจากกลุ่มชาติพันธุ์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคลำพูน เพื่อวิเคราะห์หาตัวแปรอื่น ๆ ที่จะส่งเสริมและพัฒนาการปรับตัวทางวัฒนธรรมที่เพิ่มมากขึ้น

3.2.2 ผู้บริหารสถานศึกษา บุคลากรที่เกี่ยวข้อง และผู้ที่สนใจสามารถดำเนินการวิจัยเชิงทดลองและการวิจัยเชิงคุณภาพกับนักศึกษาจากกลุ่มชาติพันธุ์ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาการปรับตัวทางวัฒนธรรม

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยศรี

นครินทรวิโรฒราชภัฏ

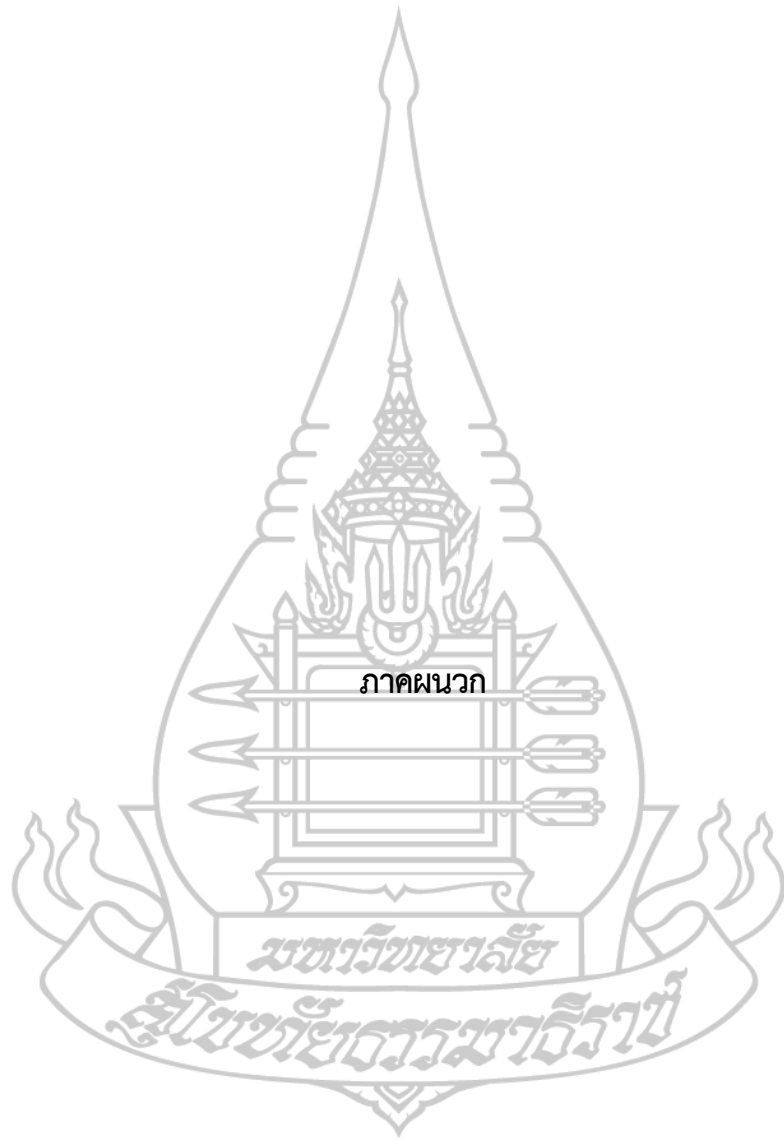
บรรณานุกรม

- กขพรรณ สังข์สระสิทธิ์. (2561). การเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 45 จังหวัดกาญจนบุรี. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- จินตนา เหลืองศิริเจียร. (2550). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนทางสังคมกับภาวะซึมเศร้าของผู้สูงอายุในจังหวัดเพชรบูรณ์ [สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ณัชชาเนศ คู่เคียง. (2562). การเห็นคุณค่าในตัวเอง การสนับสนุนทางสังคม กับความแข็งแกร่งของจิตใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพรตพิทยพยัต. คณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.
- ณัฐดา อุตมา. (2560). การปรับตัวทางวัฒนธรรม การเรียนรู้ และการสื่อสารของนักศึกษาจีนที่กำลังศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาพลศึกษาในสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี ประจำปีการศึกษา 2560. สำนักงานรองอธิการบดี สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี.
- ดาลอส บุญสุภา. (2564). การเห็นคุณค่าในตนเองของนิสิตในมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ. ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ธัชชา วิทวิโรจน์. (2552). ความสามารถทางการสื่อสารและการปรับตัวทางวัฒนธรรมของชาวต่างชาติที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร [การค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- ปาลิตา แซ่แก้ว. (2557). สมรรถนะการเห็นคุณค่าในตนเองและความสุขในการทำงานส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้านการขายของพนักงานขายในเขตกรุงเทพมหานคร [การค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- พลเทพ พูนพล. (2558). อิทธิพลของความฉลาดทางวัฒนธรรมที่มีต่อการปรับตัวข้ามวัฒนธรรมและผลการปฏิบัติงานของพนักงานข้ามชาติในประเทศไทย. วารสารวิทยาการวิจัยและวิทยาการปัญญา, 12(2), 109-121.
- ไพศาล แยมวงษ์. (2555). การศึกษาการสนับสนุนทางสังคมที่มีผลต่อความพึงพอใจในชีวิตของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. [สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มัชชรี โชติรสสุติ. (2556). การปรับตัวข้ามวัฒนธรรมของนักเรียนไทยในต่างประเทศ. [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

- ยุรนันท์ ตามกาล. (2563). การปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาชาวลาวและชาวเวียดนามในมหาวิทยาลัย ราชภัฏสกลนคร. วารสารวิจัย มข. สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (ฉบับบัณฑิตศึกษา), 8(1), 89-102.
- ฤติมา รักษารักษ์. (2558). อิทธิพลของการสนับสนุนทางสังคม การเห็นคุณค่าในตนเอง และการควบคุมตนเองที่มีต่อความหย่นตัวของนิสิตรอพินิจ. คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ลัชชา ชุณหวิจิตรวรา. (2561). ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อ การปรับตัวข้ามวัฒนธรรมของนิสิตบัณฑิตศึกษานานาชาติ คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิภามาศ เมืองอู่. (2542). ผลการใช้กิจกรรมกลุ่มต่อการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่ [การค้นคว้าแบบอิสระปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วิลาสินี สุขกา. (2562). การศึกษาการปรับตัวของนักศึกษามุสลิมในสามชายแดนภาคใต้ในพื้นที่จังหวัดสงขลา. คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย.
- ศรัณย์ พูงาม. (2550). ปัจจัยทางสังคมที่มีผลต่อการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหอพระ จังหวัดเชียงใหม่ [การค้นคว้าแบบอิสระปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุคนธา เส็งเจริญ. (2555). การวิเคราะห์โครงสร้างความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อจิตสำนึกสาธารณะในนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ [ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุรศักดิ์ บุญอาจ. (2557). กระบวนการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาลาวและกัมพูชาในมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี. คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.
- ไหมไทย ไชยพันธ์ุ. (2557). การปรับตัวทางวัฒนธรรมที่ส่งผลต่อความรู้สึกสอดคล้องกลมกลืนในชีวิตของนักศึกษามุสลิมระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
- อภิวัฒน์ แก่นจาปา. (2560). การเห็นคุณค่าในตนเองของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- Ren Zhiyuan. (2555). การปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาชาวจีนในประเทศไทยกรณีศึกษา : มหาวิทยาลัยบูรพา [ดุขุณิพนธ์ปริญญาดุขุณิบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- Carl R. Rogers. (1972). Child Development Theories: Carl Rogers. *American Psychologist*, 28(1), 71-74.

- Coopresmith. (1967). *The Antecedents of Self-Esteem*. Consulting Psychologists Press.
- Department of Health, Bureau of Health Promotion. (2017). *Survey of early childhood health report*. Department of Health. (in Thai).
- Hammer, M. R. (1989). Intercultural Communication. In M. K. Asant. & W. B. Gudvkunst. (EDS.), *Handbook of International and Intercultural Communication*. (pp.247-260). Newbury Park, CA; SAGE Publications.
- House, J.S. (1981). *Work Stress and Social Support*. Reading. Addison-Westey.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัย

ศรีอยุธยาธรรมาภิบาล

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

มหาวิทยาลัย

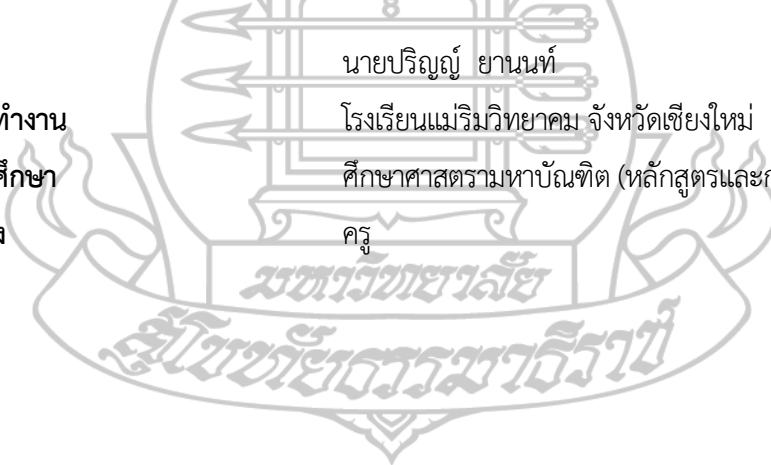
สโขทัยธรรมมาธิราช

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

1. ชื่อ นางชิตยาภรณ์ ขุนแก้ว
 สถานที่ทำงาน วิทยาลัยเทคนิคลำพูน
 วุฒิการศึกษา คบ.ฟิสิกส์, คอบ. การวิจัยประเมินผลทางการศึกษา
 ตำแหน่ง ครู วิทยะฐานะชำนาญการพิเศษ

2. ชื่อ นางนิตดา ถาวร
 สถานที่ทำงาน คูแลบ้านอุปถัมภ์ ครูสอนศาสนาคริสต์ คริสจักรแสงธรรม
 จังหวัดพะเยา
 วุฒิการศึกษา มหาลัยจัดการแนะแนวและการศึกษาเชิงจิตวิทยา
 ตำแหน่ง ที่ปรึกษากรณีสตรีและเด็กที่ได้รับความรุนแรงจากครอบครัว
 ทีมงานสหวิชาชีพอำเภอเชียงคำ
 คณะกรรมการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทสถานีตำรวจเชียงคำ
 ทีมให้บริการปรึกษาจิตวิทยาสังคมศาลจังหวัด

3. ชื่อ นายปริญญ์ ยานนท์
 สถานที่ทำงาน โรงเรียนแม่ริมวิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่
 วุฒิการศึกษา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน)
 ตำแหน่ง ครู

ภาคผนวก ข

หนังสือเชิญผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

ที่ อว.0602.16 (บ) / 278

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

19 เมษายน 2567

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน นางชิตยาภรณ์ ชุนแก้ว

สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระ จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางสาวจรรวธรรม ชุนราม นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชาการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช ได้รับอนุมัติให้ทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคลำพูน ตามโครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูลและได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระไว้ขั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวิจัยทางการศึกษา ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการศึกษาค้นคว้าอิสระของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิวิวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. 0-2504-8505

โทรสาร. 0-2503-3566-7

เบอร์โทรศัพท์นักศึกษา 084-739-3361

ที่ อว.0602.16 (บ) 238

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

19 เมษายน 2567

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน นางนิตดา ถาวร

สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระ จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางสาวจรรุวรรณ ขุนราม นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาการแนะแนว และการปรึกษาเชิงจิตวิทยา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้รับอนุมัติให้ทำการศึกษา ค้นคว้าอิสระ เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ ระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคสำหูน ตามโครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูลและ ได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระไว้ขั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำ นั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาจึงขอความ อนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและ ให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการศึกษาค้นคว้าอิสระของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ วิฒนกุลเจริญ)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. 0-2504-8505

โทรสาร. 0-2503-3566-7

เบอร์โทรศัพท์นักศึกษา 084-739-3361

ที่ อว.0602.16 (บ) / ๒๖๘

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

19 เมษายน 2567

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน นายปริญญา ยานนท์

สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระ จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางสาวจรรุภพร ขุนราม นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการแนะแนว และการปรึกษาเชิงจิตวิทยา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช ได้รับอนุมัติให้ทำการศึกษา ค้นคว้าอิสระ เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ ระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคลำพูน ตามโครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูลและ ได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระไว้ขั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำ นั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาจึงขอความ อนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและ ให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการศึกษาค้นคว้าอิสระของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. 0-2504-8505

โทรสาร. 0-2503-3566-7

เบอร์โทรศัพท์นักศึกษา 084-739-3361

ภาคผนวก ค

หนังสือขอความอนุเคราะห์ขอตกลงเครื่องมือและขอเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ

วิทยาลัยเทคนิคลำพูน
เลขที่ 1625
13 พ.ค. 2567
เวลา 13:00 น.

ที่ อว.0602.16 (บ) / 219

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

1 พฤษภาคม 2567

เรื่อง ขอลาอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทดลองเครื่องมือ
เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคลำพูน

ด้วยนางสาวจารุวรรณ ขุนราม นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาการแนะแนวและ
การปรึกษาเชิงจิตวิทยา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช กำลังทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ
เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
วิทยาลัยเทคนิคลำพูน

ในการนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องทดลองใช้เครื่องมือในการศึกษาค้นคว้าอิสระ โดยการให้นักศึกษา
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่เป็นกลุ่มชาติพันธุ์ ครอบแบบวัดการสนับสนุนทางสังคม แบบวัดการเห็น
คุณค่าในตนเอง และแบบวัดการปรับตัวทางวัฒนธรรม ระหว่างวันที่ 13-15 พฤษภาคม 2567 ทั้งนี้ จะมีให้เป็น
การรบกวนเวลาเรียนตามปกติของนักเรียน และผลการศึกษาค้นคว้าอิสระที่ได้จะเป็นประโยชน์แก่งานวิชาการสืบไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในการอนุญาตให้นักศึกษาได้ทดลองเครื่องมือ ตามวัน เวลา
และชื่อและชื่อของนักศึกษาเสนอมาพร้อมนี้ หวังว่าจะได้รับความกรุณาจากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้
ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคลำพูน
แจ้ง ขออวยพรให้ท่านมีความสุข
เดชะอิทธิ
เพื่อทราบ
เห็นควรมอบ.....

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ วิวัฒน์กุลเจริญ)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

() ฝ่ายบริหาร () ฝ่ายแผนฯ
() ฝ่ายพัฒนา () ฝ่ายวิชาการ

13 พ.ค. 2567
ฝ่ายบัณฑิตศึกษา
โทร. 0-2504-8505
โทรสาร. 0-2503-3566-7
เบอร์โทรศัพท์นักศึกษา 084-739-3361

0602
13/5/67

วิทยาลัยเทคนิคลำพูน
เลขที่.....No. 1775
.....24 พ.ค. 2567
เวลา.....10:00น.

ที่ อว.0602.16 (บ) / 367

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

23 พฤษภาคม 2567

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคลำพูน

ด้วยนางสาวจรรยาธรรม ขุนราม นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชาการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช กำลังทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคลำพูน

ในการนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ โดยการให้นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่เป็นกลุ่มชาติพันธุ์ ตอบแบบวัดการสนับสนุนทางสังคม แบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง และแบบวัดการปรับตัวทางวัฒนธรรม ระหว่างวันที่ 23-31 พฤษภาคม 2567 ทั้งนี้ จะมีให้เป็นการรบกวนเวลาเรียนตามปกติของนักเรียน และผลการศึกษาค้นคว้าอิสระที่ได้จะเป็นประโยชน์แก่งานวิชาการสืบไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในการอนุญาตให้นักศึกษาดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ ตามวัน เวลา และรายละเอียดที่นักศึกษาเสนอมาพร้อมนี้ หวังว่าจะได้รับความกรุณาจากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

เรียน ผู้อำนวยการเพื่อโปรดพิจารณา
จากหน่วยงาน.....ม.สุโขทัยธรรมาธิราช
แจ้ง...ขอสงวนความเห็นในข้อ ๖๖ โดยมี
ซึ่งได้ขอสงวนความเห็นต่ออธิบดี
เพื่อทราบ
เห็นควรมอบ.....

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

() ฝ่ายบริหาร () ฝ่ายแผนฯ
() ฝ่ายพัฒนาฯ () ฝ่ายวิชาการ
24 พ.ค. 2567
ฝ่ายบัณฑิตศึกษา
โทร. 0-2504-8505
เบอร์โทรศัพท์นักศึกษา 084-739-3361

- อ.จก
- นว อ.อ.
- แฉิ ศก จรรยาธรรม
Jana

ภาคผนวก ง

ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนม

ศูนย์วิจัยและพัฒนาเครื่องมือ

ตารางแสดงผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวัดของแบบวัดการสนับสนุนทางสังคม

ข้อ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3		
1	1	1	1	1	ผ่าน
2	1	1	1	1	ผ่าน
3	1	1	1	1	ผ่าน
4	1	1	1	1	ผ่าน
5	1	1	1	1	ผ่าน
6	1	1	0	0.67	ผ่าน
7	1	1	0	0.67	ผ่าน
8	1	1	1	1	ผ่าน
9	1	1	1	1	ผ่าน
10	1	-1	1	0.5	ผ่าน ได้รับการปรับปรุงแก้ไขจาก ผู้เชี่ยวชาญและครูที่ปรึกษา
11	1	1	1	1	ผ่าน
12	1	1	0	0.67	ผ่าน
13	1	1	1	1	ผ่าน
14	1	1	0	0.67	ผ่าน
15	1	0	0	0.67	ผ่าน ได้รับการปรับปรุงแก้ไขจาก ผู้เชี่ยวชาญและครูที่ปรึกษา

หมายเหตุ หากท่านใดสนใจ กรุณาติดต่อทางอีเมล jaruwanmay2632@gmail.com

ตารางแสดงผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวัดของแบบวัดการสนับสนุนทางสังคม

ข้อ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3		
1	1	1	1	1	ผ่าน
2	1	1	1	1	ผ่าน
3	1	1	1	1	ผ่าน
4	1	1	1	1	ผ่าน
5	1	1	1	1	ผ่าน
6	1	1	1	1	ผ่าน
7	1	1	1	1	ผ่าน
8	1	0	1	0.67	ผ่าน
9	1	1	1	1	ผ่าน
10	1	1	1	1	ผ่าน
11	1	1	1	1	ผ่าน
12	1	1	1	1	ผ่าน
13	1	1	1	1	ผ่าน
14	1	1	1	1	ผ่าน
15	1	1	1	1	ผ่าน
16	1	1	1	1	ผ่าน
17	1	1	1	1	ผ่าน
18	1	1	1	1	ผ่าน
19	1	0	1	0.67	ผ่าน
20	1	1	1	1	ผ่าน

หมายเหตุ หากท่านใดสนใจ กรุณาติดต่อทางอีเมล jaruwanmay2632@gmail.com

ตารางแสดงผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวัดของแบบวัดการสนับสนุนทางสังคม

ข้อ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3		
1	1	1	1	1	ผ่าน
2	1	-1	1	0.5	ผ่าน ได้รับการปรับปรุงแก้ไขจาก ผู้เชี่ยวชาญและครูที่ปรึกษา
3	1	1	1	1	ผ่าน
4	1	1	1	1	ผ่าน
5	1	1	1	1	ผ่าน
6	0	1	1	0.67	ผ่าน
7	1	1	1	1	ผ่าน
8	1	0	1	0.67	ผ่าน
9	1	1	0	0.67	ผ่าน
10	0	1	1	0.67	ผ่าน
11	0	1	1	0.67	ผ่าน
12	1	1	1	1	ผ่าน
13	1	0	1	0.67	ผ่าน
14	1	1	1	1	ผ่าน
15	1	1	1	1	ผ่าน
16	1	1	1	1	ผ่าน
17	1	1	1	1	ผ่าน
18	1	1	1	1	ผ่าน
19	1	0	1	0.67	ผ่าน
20	1	1	1	1	ผ่าน
21	1	1	1	1	ผ่าน

หมายเหตุ หากท่านใดสนใจ กรุณาติดต่อทางอีเมล jaruwanmay2632@gmail.com

ภาคผนวก จ

- ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
- ค่าอำนาจจำแนกรายข้อและค่าความเที่ยง
- ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง
- ผลการวิเคราะห์ระดับของตัวแปร

มหาวิทยาลัยศรี

นครินทรวิโรฒราชภัฏ

ผลค่าอำนาจจำแนกรายข้อและค่าความเที่ยงของการสนับสนุนทางสังคม

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก	การแปลผล
1	0.40	ผ่าน
2	0.58	ผ่าน
3	0.34	ผ่าน
4	0.63	ผ่าน
5	0.29	ผ่าน
6	0.53	ผ่าน
7	0.81	ผ่าน
8	0.78	ผ่าน
9	0.82	ผ่าน
10	0.54	ผ่าน
11	0.63	ผ่าน
12	0.20	ผ่าน
13	0.46	ผ่าน
14	0.57	ผ่าน
15	0.39	ผ่าน

ค่าความเที่ยงทั้งฉบับ เท่ากับ 0.86

ผลค่าอำนาจจำแนกรายข้อและค่าความเที่ยงของการเห็นคุณค่าในตนเอง

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก	การแปลผล	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก	การแปลผล
1	0.26	ผ่าน	11	0.22	ผ่าน
2	0.83	ผ่าน	12	0.20*	ผ่าน
3	0.24	ผ่าน	13	0.56	ผ่าน
4	0.76	ผ่าน	14	0.20*	ผ่าน
5	0.80	ผ่าน	15	0.70	ผ่าน
6	0.75	ผ่าน	16	0.47	ผ่าน
7	0.75	ผ่าน	17	0.55	ผ่าน
8	0.25	ผ่าน	18	0.54	ผ่าน
9	0.38	ผ่าน	19	0.38	ผ่าน
10	0.44	ผ่าน	20	0.51	ผ่าน

ค่าความเที่ยงทั้งฉบับ เท่ากับ 0.85

หมายเหตุ

* หมายถึง ปรับข้อคำถามตามผู้เชี่ยวชาญและครูที่ปรึกษา

ผลค่าอำนาจจำแนกรายข้อและค่าความเที่ยงของการปรับตัวทางวัฒนธรรม

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก	การแปลผล	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก	การแปลผล
1	0.70	ผ่าน	12	0.25	ผ่าน
2	0.69	ผ่าน	13	-0.07	ไม่ผ่าน
3	0.25	ผ่าน	14	0.90	ผ่าน
4	0.46	ผ่าน	15	0.36	ผ่าน
5	0.69	ผ่าน	16	0.20*	ผ่าน
6	0.42	ผ่าน	17	0.83	ผ่าน
7	0.76	ผ่าน	18	0.63	ผ่าน
8	0.56	ผ่าน	19	0.20*	ผ่าน
9	0.63	ผ่าน	20	0.85	ผ่าน
10	0.72	ผ่าน	21	0.61	ผ่าน
11	0.59	ผ่าน			

ค่าความเที่ยงทั้งฉบับ เท่ากับ 0.88

หมายเหตุ

ข้อคำถาม 21 ข้อ พบว่า ค่าอำนาจจำแนก ≥ 0.2 จำนวน 20 ข้อ และค่าอำนาจจำแนกที่ต่ำกว่า 0.2 จำนวน 1 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 13 เมื่อพิจารณา Cronbach's Alpha if Item Deleted จะทำให้ค่าความเที่ยงทั้งฉบับเท่ากับ 0.88 ดังนั้นจึงตัดออก

* หมายถึง ปรับข้อคำถามตามผู้เชี่ยวชาญและครูที่ปรึกษา

ภาคผนวก ฉ

ตัวอย่างเครื่องมือในการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์

สุโขทัยวิทยาเขตราชภัฏวชิรเวศน์

ตัวอย่างแบบวัดการสนับสนุนทางสังคม

ข้อ	ข้อความ	จริง มาก ที่สุด	จริง มาก	จริง ปาน กลาง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	ฉันได้รับความรัก ความอบอุ่นจากคนอื่น เช่น พ่อแม่ เพื่อน ครู และบุคคลรอบข้าง					
2	ฉันได้รับการยอมรับและความเห็นใจจากคนอื่น เช่น พ่อแม่ เพื่อน ครู และบุคคลรอบข้าง					
3	ฉันไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่จากคนรอบข้างเท่าที่ฉันต้องการ					
					
					
					
					
					
					
					
					
					
					
					
15	ฉันไม่ได้รับทุนการศึกษา					

หมายเหตุ หากท่านใดสนใจ กรุณาติดต่อทางอีเมล jaruwanmay2632@gmail.com

แบบวัดการการเห็นคุณค่าในตนเอง

ข้อ	ข้อความ	จริง มาก ที่สุด	จริง มาก	จริง ปาน กลาง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	ฉันสามารถตัดสินใจเกี่ยวกับการเรียนด้วย ตนเอง					
2	ฉันสามารถทำงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ได้อย่างมีคุณภาพ					
3	ฉันรู้สึกท้อแท้ เมื่อต้องเผชิญกับอุปสรรคในการ ทำงาน					
					
					
					
					
					
					
					
					
					
					
					
					
					
					
					
					
20	ฉันสามารถอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้					

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อสกุล	นางสาวจรรุวรรณ ชุนราม
วัน เดือน ปี เกิด	26 กรกฎาคม 2532
สถานที่เกิด	จังหวัดน่าน
ที่อยู่ปัจจุบัน	242/4 หมู่ 2 ตำบลเวียงยอง อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน 51000
ประวัติการศึกษา	ครุศาสตร์บัณฑิต (คบ.) สาขา จิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
ประวัติการทำงาน	ครู

